Univerzita Karlova v Praze

Pedagogická fakulta

DIPLOMOVÁ PRÁCE

2014 Karolína Lišková

Univerzita Karlova v Praze
Pedagogická fakulta
Katedra tělesné výchovy

Vznik a vývoj ledního hokeje v Příbrami

The birth and evolution of ice hockey in Příbram

Vedoucí diplomové práce :

PeadDr. PhDr. Ladislav Kašpar, Ph.D.

Studijní program:

Učitelství pro střední školy
Učitelství VVP pro ZŠ – technická a informačnívýchova,
Učitelství pro 2.stupeň ZŠ – tělesná výchova.

2014 Karolína Lišková

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma Vznik a vývoj ledního hokeje v Příbrami vypracovala pod vedením vedoucího diplomové práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále prohlašuji, že tato diplomová práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

25. března 2014

.....

Ráda bych touto cestou vyjádřila poděkování panu PaedDr., PhDr. Ladislavu Kašparovi, Ph.D. za jeho cenné rady a trpělivost při vedení mé diplomové práce. Rovněž bych chtěla poděkovat panu Janu Šejnovi, paní Miladě Heinové a panu Jaroslavu Minaříkovi za vstřícnost a pomoc při získání potřebných informací a podkladů.

.....

Název:

Vznik a vývoj ledního hokeje v Příbrami

Autor:

Karolína Lišková

Katedra:

Tělesné výchovy

Vedoucí práce:

PaedDr., PhDr. Ladislav Kašpar, Ph.D.

Abstrakt:

V této práci jsem shrnula vznik a vývoj ledního hokeje v Příbrami. Celá práce pojednává o začátcích ledního hokeje a jeho postupném vývoji. Informace v práci popisují jednotlivé etapy vývoje seniorského hokeje a jeho nejvýraznější hráče a trenéry.

Klíčová slova:
Lední hokej, 1. Hokejová liga, 2. Hokejová liga, baráž, HC Příbram

Title:

The birth and evolution of ice hockey in Příbram

Autor:

Karolína Lišková

Department:

Tělesné výchovy

Supervisor:

PaedDr., PhDr. Ladislav Kašpar, Ph.D.

Abstract:

In this work I sum up the birth and evolution of ice hockey in Pribram. All work is about complete beginnings of ice hockey and his progress. Information in my work describe each period of men´s hockey and the most significant players and coaches.

Keywords:

Ice hockey, 1st hockey league, 2nd hockey league, relegation, hockey club Příbram

Obsah:

1	Úvod	9
2	Cíle a úkoly	10
3	Metody	11 - 12
4	Vznik a rozvoj ledního hokeje	13 - 32
	4.1 Ve světě USA, Canada, Evropa	13 - 14
	4.2 V Čechách	14 - 18
	4.3 První hokejové stopy v Příbrami	18 - 20
	4.3.1 První sezóna	20 - 21
	4.3.2 Vítězi podbrdské župy	22 - 32
5	HC Příbram	32 - 101
	5.1 Nástup Baníku	32 - 47
	5.2 Současnost příbramského hokeje	47 - 83
	5.3 Vznik a vývoj hokejové DUKLY Příbram	84 - 101
6	Osobnosti příbramského hokeje	102 - 111
	6.1 Radko Černý	102 - 103
	6.2 Josef Andršt	103 – 104
	6.3 Václav Žák	105 – 106
	6.4 Jan „Gusta" Havel	106 - 109
	6.5 Václav Baďouček	110 - 111
7	Příbramští odchovanci	111 - 117
	7.1 Drahomír Kadlec	112 - 113
	7.2 Patrik Štefan	113 - 114
	7.3 Petr Kanko	114 - 115
	7.4 Miroslav Kopřiva	116 - 117
	7.5 Michal Dragoun	117 - 118
8	Legendy v příbramském hokeji	119 - 125
	8.1 Tomáš Jelínek	119 - 120

8.2 Jaroslav Minařík 120 - 125

9 Závěry 125 - 127

10 Prameny a literatura 128 - 131

1 Úvod

Má diplomová práce by měla být zdrojem informací nejen pro ty, kteří se z profesionálních důvodů zajímají o příbramský lední hokej, ale měla by také sloužit k informovanosti nejširší veřejnosti o tomto sportovním odvětví, které má v Příbrami velkou tradici.

Zabývala jsem se jednak začátky ledního hokeje v Příbrami, tedy obdobím mezi dvěma světovými válkami, působením hokejových klubů a hráčů v době protektorátu Čechy a Morava, a následně činností příbramských hokejových klubů a jejich managementu před rokem 1989 a po roce 1989.

Současně jsem chtěla vyzdvihnout činnost jednotlivých osob, které se zasloužili o propagaci ledního hokeje v Příbrami, v rámci Československa, příp. v působnosti celosvětovém.

K vypracování této diplomové práce mě vedla zejména snaha vypracovat celistvou práci, která by zaznamenala vývoj, existenci a současnost ledního hokeje v Příbrami. Příbramský hokejový klub nedisponuje kronikou, ve které by byly v ucelené formě zachyceny důležité okamžiky sportovních událostí, nedisponuje ani žádným archivem, ze kterého by bylo možno zjistit výsledky jednotlivých mužstev.

Možnost pracovat na tomto tématu mi umožnilo hovořit se známými lidmi celý život zabývající se ledním hokejem, ale především utřídit si fakta a zasadit je do historických souvislostí, získat mnoho nových vědomostí a zajímavých věcí z prostředí ledního hokeje v Příbrami a poznat při tom i mnoho zajímavých lidí.

2 Cíl a úkoly

Cílem této práce je zmapovat a popsat historický vývoj ledního hokeje v Příbrami se zvláštním zřetelem na výkonnost a úspěchy mužstva dospělých, od jejich počátků až dokonce hokejové sezóny 2000-2005, tedy rozvoj ledního hokeje ve 20. a na počátku 21. století v Příbrami jako samostatného sportovního odvětví.

Úkoly:

- na základě studia literatury stručně nastínit historii ledního hokeje ve světě i u nás

- pokusit se na základě studia pramenů a literatury popsat vznik a vývoj ledního hokeje v Příbrami se zaměřením na kategorii dospělých

- vytvořit ucelený obraz o působení příbramského hokeje a seznámit veřejnost s nejlepšími odchovanci a osobnostmi, kteří s ledním hokejem v Příbrami začínali a následně úspěšně působili v jiných tuzemských či zahraničních klubech a současně vyzdvihnout i hráče, kteří se naopak do Příbrami vrátili, kde působili v mužstvu dospělých po té, co sportovního věhlasu získali na úrovni mezinárodní.

3 Metody

Jelikož je tato práce historického charakteru, použila jsem následující historické metody:

- **přímá metoda**

Příklad metody – Dalšího a posledního československého zlata dosáhla reprezentace na 50. mistrovství světa v Praze.

- **nepřímá metoda**

Příklad metody – První „hokejisté" se tehdy na zamrzlých rybnících, jezerech, potocích, říčkách i loužích proháněli se zahnutými dřevěnými holemi a psali tak první díly historie.

- **progresivní metoda**

Příklad metody – V roce 1913 skončili Češi druzí a v roce 1914 opět získali evropský primát.

- **retrospektivní metoda**

Příklad metody – Před sezónou 1991/92 dochází po 15 letech ke změně názvu a loga příbramského hokejového klubu.

- **statistické zjišťování**

Příklad metody – v tomto zápase JUDr. Radko Černý odehrál dvousté utkání v dresu Příbrami.

- **metoda sondy**

Příklad metody – Konečné pořadí baráže o 1. ligu je 1. Liberec, 2. Karlovy Vary, 3. Příbram atd.

- **komparativní metoda**

Příklad metody – V této sezóně v Příbrami zůstal hráčský kádr úplně stejný jako v minulé sezóně[1)]

1) HROCH, M. *Úvod do studia dějepisu IV.* Praha:SPN,1983,Str.23-26,31-36,64,81.

4 Vznik a rozvoj ledního hokeje

4.1 Hokej ve světě:

Podle zprávy Výzkumného výboru Kanadské hokejové amatérské asociace z roku 1942 byl název hry „hokej" odvozen z francouzského slova „hoguet" a jeho vznik spadá do 17. století. Francouzský misionář Gabriel Sagard v knize vydané roku 1632 „Daleká cesta do země Huronů" popisuje hru, kterou hráli na udupaném sněhu mladí indiáni kmene Huronů (dnešní Ontario v Kanadě). Hráči poháněli míček z lehkého dřeva zahnutými holemi a se zápalem ke hře se bavili.

Další zpráva se zmiňuje o prvním zápase, který byl sehrán v zamrzlém přístavu města Halifaxu v Kanadě v roce 1885 mezi anglickými vojenskými posádkami Halifaxu a Kingstonu. Mužstva tehdy měla svá stanoviště na dvou místech přístavu asi tři sta metrů od sebe vzdálených a skládala se asi z padesáti hráčů na každé straně.

Podle jiných pramenů hráli poprvé hokej studenti MC Gillovy koleje v Montrealu roku 1878. Základem prvních pravidel byla anglická pravidla bandyhokeje. Z Kanady přinesli studenti lední hokej do Evropy, především do Anglie. Odtud se rozšířil do Belgie, Francie, Švýcarska a v roce 1908 se s ním seznámili i naši hráči. Byli to hráči, kteří předtím hráli na ledě bandyhokej. Tato hra se u nás hrála od roku 1894. Její pravidla se podobala pravidlům dnešního pozemního hokeje.

V podstatě tedy vzniká hokej ve druhé polovině 19. století, kdy začal nahrazovat dosavadní bandyhokej. Místo gumového míčku se začalo používat tvrdého gumového kotouče. Kotouč se mnohem snadněji držel na ledě a hra nebyla tak kouskována a přerušována. Aby se hra ještě více zrychlila a kotouč neopouštěl tak často lední plochu – hřiště, začalo se vyměřené kluziště ohrazovat.[1)]

4.2 Hokej v Čechách:

V roce 1908 byl založen „Český svaz hokejový" a již v lednu 1909 se sedm českých hráčů bandyhokeje vypravilo do Chamonix na mezinárodní turnaj v kanadském hokeji (tak se říkalo lednímu hokeji, aby se odlišil od dosavadního bandyhokeje na ledě). Naše mužstvo skončilo tehdy jako poslední za Anglií, Belgií, Francií a Švýcarskem. Kladem ale bylo, že se hráči – průkopníci – seznámili s pravidly a taktikou hry a získali cenné zkušenosti. To potvrdila skutečnost, že se již o dva roky později, v roce 1911, naše národní mužstvo dokázalo prosadit a vyhrát mistrovství Evropy v Berlíně. V dalších letech se úspěšně a pravidelně zúčastňovalo každého mistrovství Evropy.

Před první světovou válkou hrálo v Čechách lední hokej jen dvanáct klubů. Deset jich bylo z Prahy a venkov měl zastoupení v BZK Mladá Boleslav a STK Trutnov. Postupně se hokej rozšiřoval i do ostatních měst a na venkov. V roce 1920 bylo u nás na čtyřicet klubů a ani v tuto dobu nepokračoval vývoj tohoto sportu nijak rychle. Projevily se zde důsledky války v celém komplexu sociálních a dalších útrap lidu. Velká většina mladých mužů položila svůj život na bojištích celé

Evropy. Chyběli hráči i funkcionáři. Další příčinu možno vidět i v nákladnosti hokeje a to nejen při zřizování a udržování kluzišť, ale především při opatřování nejnutnější výstroje. Proto byl hokej považován za sport elitní a byl provozován lidmi dobře situovanými.[2)]

Protože první úspěchy našich reprezentantů nezůstaly bez odezvy a zimy byly oproti dnešku krutější, získával lední hokej na narůstající popularitě. To se projevilo v tom, že rostla masová základna a v roce 1930 měl hokejový svaz již kolem sta klubů s tisíci hokejisty. Do začátku druhé světové války se počet registrovaných klubů přehoupl přes tři stovky, což představovalo na šest tisíc dospělých hráčů, třináct set dorostenců a několik desítek žákovských družstev, která se nejvíce zakládala zejména v Praze.

Byly budovány nové zimní stadiony s umělou ledovou plochou, začíná organizování systematického školení trenérů, rozhodčích, výběru talentů pro státní reprezentaci a jsou hledány nejvhodnější struktury mistrovských soutěží.

Prvním krokem do bohaté historie československého hokeje byla, jak již bylo uvedeno, naše účast na mistrovství Evropy v Berlíně 1911. České mužstvo tehdy získalo titul mistra Evropy. I později a to v letech 1914, 1922, 1925, 1929,1939, 1947, 1948, 1961, 1972, 1976, 1977, stanuli naši hokejisté na nejvyšším evropském stupni.[3)]

O titul mistra světa se hrálo poprvé v roce 1924 v Chamonix. Zvítězili hokejisté z kolébky tohoto sportu, z Kanady, kteří si udrželi jasně prvenství až do doby, kdy se na mezinárodní scéně objevili hokejisté SSSR. V letech 1947, 1949, 1972, 1976, 1985 zvítězili naši reprezentanti. Také ze

zimních olympijských her přivezli naši hokejisté sedm medailí. Velkých úspěchů dosahují na mezinárodním fóru i mladí čs. Hokejisté v juniorských a dorosteneckých kategoriích.

První mistrovství zemí Koruny české se hrálo v únoru 1909 na kluzišti Slavie za účasti čtyř družstev ze dvou klubů, Slavie Praha a Českého spolku pro zimní sporty. V roce 1928 měl Československý svaz kanadského hockeye 43 klubů (12 v Praze, 14 v Čechách, 12 na Moravě a 5 na Slovensku). K pražským klubům přibyl později jeden z nejslavnějších klubů – LTC Praha. V té době se kromě pražského stadionu na Štvanici (otevřen v listopadu 1932), hrálo všude jen na přírodních kluzištích, ve velké míře na rybnících.

V roce 1933 bylo v Praze sehráno mistrovství světa a vítězem se stalo družstvo USA. Nejvíce reprezentantů dodávaly pražské kluby. Časem, kdy vyrůstaly nové zimní stadiony, měnila se i výkonnost klubů nejvyšších soutěží a otevírala se cesta talentovaných hráčů do reprezentace. Rozvoji ledního hokeje na Slovensku pomohla výstavba zimního stadionu v Bratislavě v roce 1940. Později bylo otevřeno dalších 200 zimních stadionů a z toho je více jak polovina zastřešených. Lední hokej spolu s fotbalem patří u nás mezi nejpřitažlivější a nejpopulárnější sporty, i když svojí padesátitisícovou hráčskou základnou je mezi sportovními odvětvími až na pátém místě.

Přes různé krize se československý hokej trvale prosadil do světové špičky. Pro své nynější, málo příznivé klimatické podmínky (naše země leží nejjižněji z hokejově vyspělých zemí) a poměrně malou členskou základnou, se náš lední hokej prosazuje zejména soustavným sledováním talentů, efektivním

využíváním teoretických a vědeckých poznatků, pevně vybudovanou organizací soutěží i důsledně řízenou přípravou trenérů a hráčů. Československý hokej byl vždy označován za nejtechničtější a nejlíbivější zejména pro dobré bruslení, tvůrčí schopnost, nápaditost a vtip ve hře. Na druhé straně určitou dobu trpěl i malou odolností vůči tvrdosti a neuměl překonávat rychlostní i silové pojetí svých hlavních soupeřů.

Úrovni státní reprezentace každoročně napovídá úroveň hry předních ligových mužstev. Naše nejvyšší hokejová soutěž – I. celostátní liga – byla založena v roce 1936. Hrálo zde 8 mužstev (ze středočeské župy LTC Praha, AC Sparta, SK Slavie, vítěz jihozápadočeské župy divize AC Stadion České Budějovice, vítěz severovýchodočeské župy BK Mladá Boleslav, vítěz moravské divize ČSK Vítkovice, mistr Slovenska HC Tatry a mistr německého svazu Troppauer EV). Počátky byly spojeny se značnými obtížemi. Hrálo se nepravidelně podle povětrnostních podmínek, většinou na přírodním ledě. Často se ročník nedohrál. Jakmile bylo rozhodnuto o vítězi a sestupujícím, další utkání se nehrála. Soutěž byla navíc často reorganizována.

V období protektorátu Čechy a Morava a tzv. Slovenského státu, se hrála jen českomoravská a slovenská liga. Řada vynikajících hokejistů byla nasazena na totální práce v jiných zemích Evropy, aby manuálně pracovali na výrobě vojenského materiálu a potřeb pro fašistickou armádu. Tím byl vývoj hokeje značně ochuzen.

Po osvobození rostly zimní stadiony s umělou ledovou plochou a silnější konkurence ukončila dlouholetou nadvládu LTC Praha. Následovala úspěšná léta Rudé Hvězdy Brno, Dukly Jihlava a střídavě i dalších oddílů. Liga se stala

vyrovnanější a i struktura soutěží zabezpečuje, že všechny oddíly musí bojovat až do konce, chtějí-li se stát mistrem ČSSR nebo si zachovat ligovou příslušnost.

Stále více talentovaných ligových dorostenců nachází sportovní uplatnění i možnost zvýšení svého hokejového umění v armádních sportovních družstvech. Tréninková střediska mládeže vychovávají nové a nové talenty a pomáhají rozvoji hokeje na školách, kde jsou zřizovány stále šířeji hokejové sportovní třídy s upraveným rozvrhem vyučování.

S hrdostí se díváme na slavnou historii našeho ledního hokeje a jsme rádi, že se na jeho rozvoji úspěšně podíleli i hráči a funkcionáři z našeho okresu, kteří tento krásný sport proslavili zejména na mezinárodní scéně.[4)]

4.3 První hokejové stopy v Příbrami

Rybníků a rybníčků kolem Příbrami bývalo v minulosti podstatně více nežli dnes. Mnohé zanikly změnou hospodářských poměrů, jiné byly zanedbány a opouštěny, když ztratily na významu jako drobné zásobárny městského obyvatelstva rybím masem v dobách hojnějších církevních půstů, jiné ustoupily stavebnímu ruchu, nebo vzaly za své při šíření rostoucího města.

Dva rybníky, Hořejší a Dolní Obora jsou místem, kde začíná i historie organizovaného ledního hokeje na Příbramsku. Hořejší Obora je nevelký rybník přímo ve městě mezi nádražím a gotickým jádrem města, jedna z nejstarších vodních nádrží, sahající svými počátky hluboko nazpět do

středověku, do poloviny 14. století, kdy sloužil i jako podstatná část obranného opatření proti nepříteli.

Dolejší Obora je budována počátkem 16. století. Pod hrází rybníka bývaly od 18. století „puchýrny na drcení stříbronosné rudy". Ještě dříve než na město těžce dolehly válečné útrapy první světové války, bylo každou zimu na rybnících živo. Zde prožívala mládež zimní radovánky, sem spadají i první krůčky ledního hokeje na Příbramsku. Příbram patřila v bandy v předválečných letech (myšlena 1. světová válka) mezi elitu. Je nutno zdůraznit, že se jednalo o pěší hokej s míčkem. V rozmezí 1927-1933 byla v našem městě nejlepšími družstvy STAR a SK Příbram. SK Příbram se jednou dokonce probojoval i do finále mistrovství republiky.

Z propagačního článku ze 4. ledna 1914 se dočítáme: „Bandy hockey byl sportem, který u nás měl dobrou půdu. Výborné hráče a vděčné obecenstvo. Jistě se ještě nezapomnělo na krásné zápasy v roce 1909, kdy domácí klub Horymír hrál s nejlepšími pražskými mužstvy AC Spartou a Akademickým sportovním klubem buď nerozhodně, anebo je porážel. Odchodem několika hráčů se zájem ztratil, nastala několikaletá pausa, až konečně letos SK Horymír opět se vrací k hockeyovému sportu, která rázem získal si velké obliby u zdejší mládeže. Důkazem toho je postavení dvou kompletních mužstev, která v neděli 4. ledna t. r. na Hořejší Oboře sehrála trainingový zápas. Oba teamy překvapily už poměrnou hotovostí, mladší hráči v ničem nezadali nositelům staré slávy Golberrovi, Steinhauserovi a G. Piazzovi. Hra byla stále otevřená, třebas že ku konci uplatnila se větší rutinovanost prvního mužstva, které zvítězilo v poměru 12:5. Poločas 6:3. Zápas bude se příští neděli opakovat. Bude dobrou přípravou k utkání s cizími kluby, s nimiž termíny jsou již sjednány, jako s SK

Strakonice, SK Podolí, AFK České Budějovice a Českou sportovní společností z Prahy".

Takovým přechodem či mezičlánkem mezi bandy a pravým kanadským hokejem s pukem, byl hokej na bruslích s míčkem (stále populární v Rusku), který měl u nás také velkou tradici. Hrálo se na házenkářské branky, mantinely byly nizoučké a padalo hodně gólů. Tato hokejová mutace však vzala definitivně za své v roce 1933, kdy do Příbrami dorazila opravdová „kanada" se vším všudy …[5)]

4.3.1 První sezóna

Patnáctý leden roku 1933 byl pro příbramské „Kanaďany" dnem vpravdě historickým, neboť při **lyžařském klubu Příbram** byl založen odbor kanadského hokeje. Velikou zásluhu na tom měl manažer mužstva pan B. Edelstein (řeč je o celku **LPK**). Poměrně ve stejnou dobu vznikl i další tým – VS Příbram a na první oficiální zápas došlo vzápětí. V ulicích Příbrami tenkrát vzbuzovali hráči LK nemalý údiv, protože na hřiště Obora docházeli již z domova navlečeni do hokejové výstroje a

tudíž jejich hranaté figury nezapadaly do koloritu městečka. Na kluzišti je již očekával akademický tým VS, který do tohoto utkání zapůjčil LK i dresy – tehdy řečené „teatry".

LK nastoupil v této sestavě: Bartoš – R. Černý, Šubert – I. útok – Rosenzweig, Eska, Kalous – II. útok – Trapl. Schwarz a Wiener. A sudí Bízek již duje do píšťalky. Prvá třetina ve znamení převahy LK, avšak branka nepadla. Ve druhé části hry se akademici vzchopili a zle zatápí před brankou Bartošovou. Asi tři minuty před koncem třetiny utkání uniká Kalous po křídle, šikovně přiklepává volnému Rosenzweigovi a ten nezadržitelně pálí první „goal" do sítě VS. Akademici poté prý řádně přitvrdili, ale Bartoš je neprůstřelný. V závěrečné třetině „dojelo" KS na naše typické zdržování hry, chtělo uhájit hubené vítězství. Jeho hráči tak dlouho kroužili kolem své branky, až si dal Kalous s Bartošem vlastní gól a nakonec využil soupeř své větší zkušenosti (studenti byli přeci jenom na ledě častěji) a Černý z VS jistil výhru brankou ze skrumáže. Odveta byla sehrána o sedm dní později a výsledek se opakoval. Union Písek přijel prověřit mladý celek 29. ledna a domluven byl dvojzápas. V úvodním – dopoledne prohrál LK 4:5 a jak píše dobový tisk: …v odpoledním zápase nasadil Písek prudké tempo, jemuž domácí nestačili. Výsledek podle toho vypadal – 1:5. Do konce února sehrál LK ještě dva zápasy: s VS Příbram remizoval 1:1 a se Slavojem Písek utrpěl porážku 0:2.

Jak je tedy patrno, první sezóna nebyla žádná sláva a omezila se pouze na přátelské zápasy. LPK sehrál celkem šest utkání s celkovým pasivním skóre **8:17**. Nejlepším střelcem mužstva se stal Rosenzweig se čtyřmi góly. První mistrák zatím na naše bohatýry teprve čekal.[6)]

4.3.2 Vítězi Podbrdské župy

Nadešla **sezóna 1933 – 34.** Ve dvou úvodních přátelících v prosinci 33 poráží LKP Sokol Březnici 7:0 a svého příbramského rivala těsně 1:0 a pak konečně dorazila ta očekávaná zpráva – LK Příbram je zařazena do **mistrovství Jihočeské župy – II. třídy**. Sehrál zde šest mistráků s těmito soupeři a výsledky „ SK Písek (1:2), Union Písek (2:2), SK Písek (2:11), SK Tábor (4:1), SK Strakonice (2:3) a SK Tábor (1:1). Organizace župy však asi za moc nestála, neboť závěrečný turnaj o postup do I. třídy se nedohrál. Dle jiných zdrojů se turnaj nedohrál pro oblevu (historie klubu internetové stránky HC Příbram). V této sezóně tým odehrál 16 zápasů.

V následující sezóně **1934-35** se LPK rapidně zlepšil a odměnou mu bylo **první místo** ve II. třídě Jihočeské župy. Jeho hráči nastříleli 69 branek a pouhých 11 obdrželi. Borci LPK tehdy nastupovali převážně v této sestavě: Holý – R. Černý, Kalous – Mařík, Trapl, Havelka – Rosenzweig, V.Černý (Eška), Regner. Nejlepším kanonýrem mužstva se stal Václav Černý s 18 góly. Tedy tu sezónu lze hodnotit jako velice úspěšnou, kdy LK Příbram sehrál devět vítězných utkání se skóre 69 : 11. V mužstvu se vystřídalo 13 hráčů.

Postup do I. třídy se však nekonal, a to z jednoduchého důvodu – konečně byla založena tzv. **Podbrdská župa** (**sezóna 1935 – 36**). Byla rozdělena do dvou skupin – příbramskou a berounskou. S odehráním se tehdy nedělaly žádné štráfy – pěkně turnajovým způsobem v jednom dni – 15. prosince 1935.

Ta naše skupina se hrála samozřejmě na Horní Oboře a byla to tenkrát velká sláva.

Starosta města pan Augustin Čížek měl projev k hráčům, zúčastnil se i předseda Čs. svazu hockeyového pan Zadák. Za zvuků státní hymny byla vztyčena i československá vlajka. Naši hokejisti si jako nováčci vedli velmi úspěšně. Po úvodních ceremoniích vyklepali hokejisté LPK „gatě" jak SK Řevnice (8:4), tak především AFK Loděnice (9:0).

Takže ve finále mistrovství Podbrdské župy čekal na naše chlapce „řvoucí" Český lev Beroun. Finálové utkání se hrálo na dva zápasy – doma a venku.

K tomu prvnímu došlo **18.12.1935**. A byl to mač, jak tehdy psaly Národní listy, na ostří nože.

Brankář Lvů Chvoj se prý překonával, ale útočník LPK Havelka chtěl být zřejmě draftován NHL a podal životní výkon. Vstřelil všechny tři branky Příbramáků a soupeř odpověděl pouze dvěma. Odveta byla již jasnou záležitostí zástupců

našeho města – Beroun prohrál 5:2 a **LPK se tak stal prvním mistrem Podbrdské župy** a tímto vítězstvím postoupil do Jihozápadní divize.

Od **sezóny 1936 – 37** se v mužstvu LK Příbram začaly objevovat nové tváře: Machuta, Hudeček, gólman Míka, Mařík, Kšandové, Bárta a další hráči, kteří postupně nahrazovali starší „plejéry". Tuto sezónu je možno nazvat bojem o udržení v Jihozápadní divizi, což se týmu i přes nepříznivou bilanci podařilo.

V sezóně **1937 – 1938** byla soutěž Jihozápadní divize rozšířena o dalších šest mužstev. Soutěž byla rozdělena na dvě skupiny. Ze 42 utkání jich bylo sehráno pouze 31 s bilancí …Až do **roku 1938** se náš zástupce pohyboval v tzv. Jihozápadní divizi, jejíž úroveň byla taková, že snad nikdy nebyl žádný ročník dohrán. Proto se LKP rád vrátil pod křídla **Podbrdské župy** a do roku 1943 byl v této soutěži šestkrát mistrem!

Sezóna **1938 – 1939** byla pod vlivem politických událostí v ČSR a tak byla ligová soutěž hrána jen na úrovni župních mistrovství.

V **sezóně 1939 – 40** unikl Příbrami nešťastný postup do hokejové ligy. Naši hráči tenkrát v lednu 1940 zajížděli na hřiště DSK Tábor, kde se představili v této sestavě: Míka – R. Černý, Regner, Budíšek – Kšanda I, Hudeček, Machuta – Bárta, Kšanda II, Karel. Zahájili ve velkém stylu a brankami Bárty a Hudečka vyhráli první třetinu 2:1. Domácí však, hnáni frenetickým obecenstvem, ve druhé třetině zvrátili stav na 2:3 a úplný zlom přišel v závěrečné části hry, kdy si sudí vymyslel neexistující branku v síti hostí a deprimovaní hráči LKP prohráli v tomto utkání tzv. Svazového poháru celkově 4:8. Tato sezóna byla pro příbramský klub velice úspěšná, byť tým prohrál rozhodující zápas, jak již jsem výše uvedla, celkově obsadil 3. místo a zařadil se mezi nejlepší celky protektorátu Čechy a Morava.[7)]

V této sezóně již bylo nad ledovou plochou umělé osvětlení, na hrací ploše vysoké mantinely a kovové branky s připevněnou sítí.

V **sezóně 1940 – 41** začíná v Příbrami vyrůstat LKP další soupeř – Horymír, ale v několika přátelících je zatím bit „jako žito" – výsledky jako 13:1 nebo 15:3 nebyly výjimkou. V lednu, 12., roku 1941 do mužstva přichází B. Švagr a LK Příbram se stává popáté mistrem Podbrdské župy.

V půli ledna **1943** slaví příbramští matadoři 10 let své existence a „Posledním Mohykánem" v týmu zůstává dr. Radko Černý, který za tuto dobu odehrál 129 zápasů a v pouhých devíti chyběl.

Nejlepšími střelci mužstva jsou Jiří Machuta (110) a Miroslav Hudeček (102). Celek se může pochlubit i slavnými odchovanci – za I. ČLTK válí ligu Vláďa Kalous a ve Spartě se činí v první lajně Vojta Trapl. Bohužel, na funkcionáře má

mužstvo smůlu, vše spočívá na bedrech hráče R. Černého a dobrovolného manažera A. Procházky – řečeného Hatina.

V čase zbývajícím do konce války bych mohl ještě připomenout dvě epizodky. Ta první se odehrála na Zimním stadiónu v Praze, kde Hatinovi svěřenci prohráli 1:3 s mužstvem HC ve Svazovém poháru a tou druhou by byl první duel s Felbabkou a legendárními bratry Čepeláky. Bodří „Felbabáci" vyklepali LPK „kožich" dost důkladně v poměru 7:1. Toto utkání bylo také **posledním vystoupením LPK na hokejové scéně, neboť od vánoc 1944 splynul s Horymírem Příbram.**[8)]

Ještě jeden pohled zpět

Jak se vlastně dříve hrával takový hokej na rybníku? To museli před zápasem a třeba i v noci hráči i fandové nejdříve zamést kluziště, vysekat díru v ledu, nabírat vodu kbelíkem a lít do sudu, umístěného na dětských saních. Za saněmi byl pak připevněn starý koberec na roztírání vody. Toto monstrum táhli kluci po kluzišti a dělal se jím hladký povrch. To byla původní rolba! Dlouhé praskliny v ledu se zalévaly konví.

Každý hráč si musel svou výstroj obstarat sám – tedy hokejku, brusle, chrániče apod., pouze dres byl klubový. Hráči byli tehdy ryzími amatéry, jenom občas dostali od některého movitějšího mecenáše večeři a pivo. To byly ještě bohatýrské doby.

Řada borců přijížděla na zápasy LKP dokonce až z „Rajchu". Přijeli přeplněnými vlaky v sobotu pozdě večer a v neděli opět stejně přeplněnými vlaky odjížděli.

Dále bych se chtěla zmínit o dalších funkcionářích hokejového klubu tehdejší doby. Zejména o panu Aloisi Procházkovi – řečenému Hatinovi, byl předseda klubu, mecenáš,

trenér – vše dohromady. Měla bych se ale zmínit i o dalších dvou, a to panu Leopoldu Havelkovi – „Poldovi", který dlouhá léta zastával dobrovolnou funkci účetního a pokladníka v LKP a rovněž o ing. Jiřím Fiedlerovi, jenž vždy usazoval mantinely do pravých úhlů. A s těmi „manťáky" to také nebylo jednoduché. Každý rok se stěhovaly z městského pivovaru tak, že se na jednotlivých kusech jezdilo jako na saních úzkou uličkou od klempíře Havelky dolů na Oboru. Také bych neměla zapomenout na obětavost rozhodčích, kteří dostávali za zápas cca 10 až 15 korun a přes dvě hodiny mrzli na ledě. Připomenu alespoň jejich jména: Vopička, Šmíd, Štáf, Johl, Kořínek a další. Z ostatních přátel a fandů hokeje můžeme vzpomenout i Edu Dostála, který se staral o led po legendárním Boďovi Nochovi, hostinského ve Slavii pana Líbala zvaného „Táta", jeho paní apod.[9)]

Nejlepší hokej se prý v Příbrami hrával od roku 1936 tak do roku 1940. O většině zápasů jsme již hovořili, ale vzpomeňme ještě na několik. Například 14. ledna 1937 se v Příbrami objevila slavná Sparta, v jejíž dresu nastupovali i známý fotbalový internacionál Pešek – Káďa a dva Kanaďané. LKP „utrpěl nářez" 2:13, ale zápas se líbil. Velká utkání přinesla sezóna 1939 – 1940. Naši chlapci tenkrát porazili Horáckou Slávii Třebíč 1:0 (branka Machuta). I. ČLTK Plzeň 2:0 (obě branku Hudeček). Hrálo se na Oboře a zájem byl obrovský – přišlo až 3500 platících diváků. Jeden z nejlepších zápasů se v Příbrami hrál 21. února 1942, a to s SK Podolí, vítězem tzv. Svazového poháru (Podolí tehdy postoupilo do ligy). Z našeho města si však odvezlo porážku 3:5.

Jak jsme již předminule uvedli, od vánoc **1944**, přestává hokejový celek LK oficiálně existovat, ale prakticky všichni jeho hráči přešli do Horymíru. Posuďte sami: jsou zde Černý,

Machuta, Hudeček, M. Kšanda i jeho bratr, Čapík, Míka, Čermák, Cvach, Novák a další. Ke svému prvnímu zápasu Horymír odstartoval na tzv. Zimních hrách proti V.K. Rožmitál (25.12. 1944), ale hosté si odvezli výhru 4:1. Jedinou branku domácích dal Hudeček. Následovala další porážka – od Felbabky, též 1:4. Gól za Horymír dal pro změnu Machuta. Teprve potom se začíná Horymír rozjíždět a postupně poráží, až již v rámci Zimních her či přátelících, Felbabku 2:0, L. K. Březnici 3:2 a 5:1, L. K. Dobříš 2:3 a s Bohutínem hraje nerozhodně 4:4. Jenom ten „zatrachtilý" Rožmitál ne a ne porazit, v Rožmitále 1:6 a 3:3, v Příbrami pak 2:2 a odveta v Rožmitále 3:5. Takže „nešťastná" třináctá sezóna byla tehdy čistě přípravná, ani mistrovství se nehrálo. Nejvíce branek v ní zaznamenal Hudeček – 10.

Válka spěchala ke svému konci, bylo mnoho jiných starostí, takže hokeji se dostalo skoro až za rok – **16. prosince 1945**. Horymír se zapojil do **tzv. Jižní divize**, ale jeho forma byla v nenávratnu. Prohrál všechny mistrovské zápasy se skóre 10:28 a nezískal jediný bod. Moc scházel střelec Machuta, který nehrál. V mužstvu se také objevilo několik nováčků, a proto nezdary Horymíru zase tolik překvapující nebyly. Mistrem Jižní divize se staly Velké Popovice, Felbabka byla třetí! Náš zástupce se vrátil do župního přeboru. Tady mu řádně otrnulo.

V sezóně **1946 – 47** Horymír naděloval v této soutěži svým soupeřům i dvouciferné porážky. Byla to doba, kdy na levé straně obrany začal hrát i dr. Andršt, pro znalce hokeje jistě postava více než známá, především z postu pozdějšího trenéra „národáku". Žezlo krále střelců po Machutovi převzal Švagr, který rozlítostnil soupeřovy gólmany celkem 36x, Hudeček 23x a nestárnoucí obránce dr. Radko Černý 7x. Dokonce i „noční můra" jménem Rožmitál byla zapuzena. Ve dvou

přátelících si hosté odvezli porážky 4:2 a 7:4(v tomto utkání zářil Čermák, se šesti góly!). Župu však Horymír nevyhrál, skončil druhý za svým jmenovcem z Neumětel.[10)]

A přišel „velký rudý třesk" **v únoru 1948** – a to byl i konec Horymíru. Odehrál poslední tři přátelská utkání se Spartou, Podluhy 6:2 a s Blatnou 3:8 a 3:6.

Od **5. prosince 1948** je již mužstvo vedeno pod označením **Sokol Příbram**. Týmu se však i nadále daří a v sezóně **1948 – 49 postupuje do Jižní divize**. Na trůn krále střelců se vrací J. Machuta se 48 góly, Hudeček má jen o jediný zásah méně, P. Machuta byl úspěšný 33x a Švagr 27x. Nováček Trakal si na své konto připsal 26 zásahů do černého a se **dvěma stovkami odehraných zápasů se může pochlubit dr. Radko Černý**.

Soupeři příbramského Sokola v divizi v sezóně **1949 – 50** byly týmy Felbabky, Zbraslavi, Černošic a Neumětel. Před jejím zahájením 23. ledna 1950, sehrál ještě Sokol čtyři přátelsky, v nichž ale nijak neoslnil. Porazil pouze slabší Hořovice 12:6 a Jince 8:7, ovšem s Dynamem Slávie Praha dvakrát na domácím hřišti neuspěl – 5:8 a 2:4.

Sestava, která vstupovala do mistrovských bojů, byla tato: Šejna – dr. Černý, dr. Andršt, Bárta, M. Černý – Hudeček, J. Machuta, P. Machuta – Trakal, Švagr, Valenta. Již v prvním mistráku, ale felbabští bratři Čepeláci a spol. sokolíkům řádně „drali peří", a to dokonce v Příbrami – 2:8. Za domácí byl dvakrát úspěšný Valenta. Ve druhém zápase se náš zástupce snažil, ale přesto odjížděl ze Zbraslavi s těsnou porážkou 3:4. Ve dvou případech byl úspěšný J.Machuta a Trakal přidal třetí gól. 29. ledna se konečně

příbramský hráči dočkali na svém ledě vítězství a Černošice ujížděli domů s debaklem 6:2. Góly: Trakal 2, R. Černý, J. Machuta, Hudešek po jednom a poslední si dali „upachtění" hosté sami. Sokolíkům rázem narostla křídla, a proto vyzvali k přáteláku sousední Rožmitál. Věrni tradici, však třemšínští „horalé" rozdrtili Příbram 13:2, takže naši chlapci jeli k domovům smutně. Ty dvě branky vsítil Švagr a J. Machuta. Poslední mistrák sezóny se hrál 5. února 1950 v Neumětelích a Sokol, ač podal dobrý výkon, na místní Horymír nestačil, prohrál 3:5. Branky: J. Machuta 2, Hudeček. Celkově pak náš tým skončil čtvrtý a nejlépe střílel J. Machuta – 12x.

Další **sezóna – 1950 – 51** byla bohatší na počet zápasů, spolu s přátelskými utkáními jich bylo 21. Z toho 14 vítězných a sedm porážek. Střelecky se zaskvěl Trakal s 31 brankami, J.Machuta dosáhl 23 gólů a Hudeček 22. V konkurenci dalších sedmi mužstev se Sokolu poměrně dařilo a uhrál solidní 4. místo se ziskem 8 bodů a skóre 51:43.

A ještě něco, z dobového tisku se můžeme dočíst, že Sokol rozšířil svůj název o „Caloria Příbram", tedy v příbramském žargónu „kamnáři".[11)]

Poznámky a odkazy:

1) *GUT, Karel.* 100 let Českého hokeje. *Praha: Press, s.r.o., 2008. ISBN 978-80-903552-4-8.*

2) *PALOUŠ, J.A.* Mušketýři s hokejkou. *3. vyd. Praha: Mladá fronta, 1968. ISBN 23-134-68.*

3) *GUT, Karel.* 100 let Českého hokeje. *Praha: Press, s.r.o., 2008. ISBN 978-80-903552-4-8.*

4) *PALOUŠ, J.A.* Mušketýři s hokejkou. *3. vyd. Praha: Mladá fronta, 1968. ISBN 23-134-68.*

5) soukromý archiv Jan Šejna

6) Příbramsko. *Příbram: Okresní úřad Příbram, 1991, roč. 1991, 5.*

7) Příbramsko. *Příbram: Okresní úřad Příbram, 1991, roč. 1991, 10.*

8) Příbramsko. *Příbram: Okresní úřad Příbram, 1991, roč. 1991, 15.*

9) Příbramsko. *Příbram: Okresní úřad Příbram, 1991, roč. 1991, 20.*

10) Příbramsko. *Příbram: Okresní úřad Příbram, 1991, roč. 1991, 25.*

11) Příbramsko. *Příbram: Okresní úřad Příbram, 1991, roč. 1991, 30.*

5 HC Příbram

5.1 Nástup „Baníku"

Od sezóny **1951 – 52** již začíná nová hokejová éra v Příbrami – éra Baníku. Ano, v roce 1951 – 12. prosince, nastupuje dřívější Sokol (Horymír, LK Příbram) již pod názvem Baník. Z celého je patrno, že příbramský hokej nese hlavičku tehdejšího báňského inspektorátu Jáchymovských dolů. Tým je zařazen do krajského přeboru a svoje zápasy začíná hrát na novém kluzišti „Na cihelně". Sestava zůstává takřka stejná, registrujeme akorát „strkanici" na postu gólmana, kde se střídají Pinta, Šejna, Talafous i Balvín. Ale ještě dlouho zůstává jedničkou Šejna. Obranu posílili Růžička se Štefanem, v 1. útoku nastupuje vedle osvědčených „bomberů" J. Machuty a Hudečka K. Hájek, M. Černý i Vl. Machuta a ve druhé lajně hraje centra mezi Trakalem a „Pinďou" Čermákem, František Hájek.

Svou první sezónu v divizi baníkovci zvládli celkem solidně – skončili na **4. místě**. J.Machuta nastřílel 45 gólů, Hudeček 38 a Švagr okoušel prvním rokem „slasti" vojenské služby.[1)]

V sezóně **1954 – 1955** hraje mužstvo opět v krajském přeboru. Téhož roku se začalo s výstavbou nového kluziště a od ledna 1955 se může pochlubit Příbram novým stadionem se stříkaným ledem.

V sezónách **1955–1958** hraje mužstvo Příbrami nadále v krajském přeboru, který v roce 1958 vyhrálo a postoupilo do divize.

V sezóně **1958 – 1959** jako nováček se tým Baníku Příbram umístil v divizi na 4. místě, ale vzhledem k následné reorganizaci do krajského přeboru. K tomuto sestupu se datuje krize oddílu ledního hokeje. V nadcházející sezóně sestupuje Baník z oblastního přeboru do I. A třídy a v následném roce 1960 dokonce do okresního přeboru. Začíná se projevovat generační problém mužstva.

Krize oddílu nadále pokračovala i v sezóně **1962 – 1963.** Mužstvo hrálo velice špatně, na delší čas se rozloučilo s krajskými soutěžemi. Naštěstí přišla pomoc od nového oddílu Dukla Příbram, který tajně vozil baníkovce na společné tréninky na zimní stadion v Plzni.

Před zahájením sezóny **1964/65** se našla opět spousta hokejových nadšenců, která vytvořila mužstvo TJ Baník Příbram a přihlásila jej do III. třídy. Mužstvo během tří sezón vyhrálo III. třídu, okresní přebor a I. B třídu.

V roce **1967** proběhla rekonstrukce hokejového stadionu. Byly zde vybudovány nové mantinely, kovové konstrukce pro osvětlení a nové napojení elektrického proudu. Baník postoupil do I. A třídy.

V sezóně **1970/71** postupuje Baník do krajského přeboru. V listopadu je otevřen zimní stadion s umělou ledovou plochou. Postupně jsou zakládána i žákovská mužstva.

Do čela oddílu je zvolen Ing. Kadaňka a pro sezónu **1973/74** přichází nový trenér Pavel Volek. Současně se mění i hráčský kádr, mužstvo vyhrává divizi se ziskem 33 bodů a skóre 102 : 48 a poprvé v historii postupuje do II. NHL, tehdy třetí nejvyšší soutěži v ČSR.

V sezóně **1974/75** byla v mužstvu celá řada kvalitních a zkušených hráčů, přesto Baník končí se ztrátou tří bodů na posledním místě a sestupuje do divize.[2)]

Do sezóny **1975/76** nastupuje Příbram pod vedením nového trenéra Gustava Šejdy, jenž z možných 56 bodů, získal s mužstvem 50 a se skórem 182 : 74 zaručil Baníku návrat do II. NHL.

Další sezónu **1976/77** se mužstvu opět nedaří a končí na posledním místě, avšak v důsledku reorganizace soutěže, se Baník v soutěži zachraňuje. Přesto se kolektiv hráčů rozpadá, upadá tréninková morálka a je získán nový trenér Václav Žák.[3)]

Před začátkem sezóny **1978 – 1979** byla nastavena pravidla pro jednotlivé soutěže v mužské soutěži, tedy jedné z mnoha tzv. reorganizací. Opětovně byla mužstva II. NHL (druhá národní hokejová liga) a naopak I. NHL bude rozšířena na 2 skupiny po 12. oddílech. Týmy, které se umístí v jednotlivých skupinách II. NHL do třetího místa v tabulce, postoupí přímo do NHL (národní hokejové ligy), zatímco mužstva na čtvrtých místech ze čtyř skupin II. NHL sehrají kvalifikaci s mužstvy I.NHL, které skončí na 11. + 12. místě tabulky. Dva týmy postupují do národní hokejové ligy. Tedy pod národní hokejovou ligou bude Krajský přebor. Dá se říci, že se výrazně prohloubil rozdíl mezi jednotlivými soutěžemi, zejména mezi NHL a krajskými ligami. Pro nastávající sezónu, která byla z historického hlediska jednou z nejvýznamnějších v příbramském hokeji, měl ing. Václav Žák k dispozici tuto sestavu:

brankáře: Jindřicha Pikula a Petra Kubíčka

hráče: Radka Minaříka, Luboše Kozelku, Karla Tecla, Josefa Abrahama, Pavla Metličku,

Otakara Procházku, Milana Martínka, Jiřího Vávru, Jaroslava Minaříka, M. Plecitého,

Petra Hoška, L. Stránského, Jaroslava Nováka, Václava Kolafu, Josefa Melichara,

M. Lojína, Stanislava Todorova, Ervína Maternu, Vladimíra Mullera(C), Milana Šprincla.

Baník Příbram byl zařazen do skupiny „A", kde byla tato mužstva:

Baník Příbram

Baník Sokolov

Vimperk

1. ČLTK Praha

Bohemians Praha

Karlovy Vary

Beroun

VTJ Klatovy

Klášterec nad Ohří

Již před sezónou se podařilo skloubit vztahy mezi mladými a staršími hráči. Dá se říci, že mezi zkušenými hráči jako byl Muller, Martínek a Tecl, získávali hokejové zkušenosti v té době mladíci Radek Minařík, Petr Hošek či Otakar Procházka. Tito hráči se v průběhu sezóny stali platnými hráči základní sestavy Baníku. Po celou dobu soutěže se Baník pohyboval do třetího místa. Po první čtvrtině soutěže byl tým dokonce první s dvoubodovým náskokem před Baníkem Sokolov. Po posledním zápase sezóny skončil Baník Příbram třetí s tímto výsledkem:

1. Sokolov	36	29	1	6	215:88	59 bodů
2. Vimperk	36	27	4	5	235:12	58 bodů
3. Baník Příbram	**36**	**25**	**2**	**9**	**177:108**	**52 bodů,**

se čtyřbodovým náskokem před VTJ Příbram.

Třetí místo v soutěži, jak jsem již výše uvedla, znamenal přímý postup do Národní hokejové ligy, tedy historický úspěch baníkovského hokeje. Myslím si, že se podařilo dát dohromady velmi kvalitní mužstvo s výborným hokejovým zázemím. Všichni, trenér, hráči i hokejový výbor, si to za kvalitní práci i zasloužili.

Snad lze kvalitu příbramského kádru porovnat z mezinárodních zápasů, které v této sezóně mužstvo odehrálo. Jistě není bez zajímavosti, že Baník Příbram porazil na svém ledě Švédský tým DJURGARDEN, kde hráli v té době švédští reprezentanti: Waltin, Kallur. Po utkání mělo vedení švédského klubu eminentní zájem o dva příbramské hráče Miroslava Lojína a Petra Kubíčka.

Nejlepším střelcem týmu byl Jaroslav Minařík se 43 zásahy, což je více jak jeden gól na zápas. V průměru na zápasy Baníku chodilo více jak 1000 diváků. Na příbramské „derby" tj. Baník vers. VTJ přišlo více jak 1500 diváků.[4)]

V letech **1978/80** bylo u všech družstev Baníku a Jiskry zavedeno hodnocení výkonnosti hráče na evidenčním listu sportovce, kde byly uvedeny také zdravotnické záznamy, což vedlo k zařazení hráčů do družstev A, B.

V období **1981/82** se krajský přebor opět doplnil.

Poctivá a systematická práce přinesla svá ovoce. Baník opět hraje II. NHL. Před sezónou **1983/84** odcházejí nebo nemohou hrát, hlavní opory mužstva, a tak Příbram obsazuje celkově 6. místo.

V sezóně **1984/85** ztrácí soutěž na kvalitě. Novým trenérem je Josef Bruk. Z mužstva odchází řada kvalitních hráčů. Baník utrpěl spousty porážek a trenér odchází. I v sezóně **1985/86** hraje Baník II. NHL a novým trenérem se stal zasloužilý mistr sportu Jan Havel. Baník si vede vcelku úspěšně. Dochází k posílení „A" mužstva a jsou odehraná i 2 mezinárodní utkání.[5)]

Sezóna **1986/87** je pro Baník sestupem do krajského přeboru a stává se nejtrestanějším mužstvem.

Příprava na další hokejovou sezónu 1986 – 1987 byla plná optimismu všech zúčastněných, tj. trenéra, hráčů i členů výboru, v očekávání budoucích úspěchů. Toto sebevědomí se objevilo i v jednotlivých projevech v regionálních mediích. Skupina „B" II. NHL měla stejné složení jako v předchozím roce. Pouze vojáky ze Sušice nahradila VTJ Klatovy. Tedy skupina „B", kde byl zařazen příbramský Baník, měla toto složení:

VTJ Tábor

VTJ Příbram

Jitex Písek

Prima Rokycany

VTJ Klatovy

VS Tábor

Baník Příbram

Přes velké očekávání se však stalo něco pro příbramskou sportovní veřejnost neočekávaného. Přestože mužstvo mělo pro přípravu i pro celkové zázemí vytvořeno ty nejlepší podmínky a složení mužstva se jevilo jako velmi dobré, v průběhu sezóny tým naprosto propadl a to ve všech směrech. Lze hovořit o tom, že největší podíl na neúspěchu mají samotní hráči, kteří hokej hrát nezapomněli, ale po prvotních neúspěších v soutěži se nedokázali řádně motivovat a zachránit pro Příbram II. NHL. Svůj díl odpovědnosti jistě nesl i trenér mužstva Jan Havel. I když měl kvalitní kádr složený jak ze zkušených hráčů mající svojí kvalitu, kterou

předvedli již ve vyšších soutěžích, tak hráče nové kvalitní nastupující hokejové generace. Nedovedl svým přístupem tým sjednotit s tím, že po herní stránce nepřinesl pro tým nic nového. Jak jinde ve své práci uvádím, Jan Havel byl vynikající hokejista, reprezentant ČSSR. Bohužel jako trenérovi se mu příliš nedařilo, což se projevilo při jeho angažmá v Příbrami.

Snad je možno celou sezónu zhodnotit slovy, v té době jednoho z nejlepších hráčů mužstva, Ladislava Stránského „snad nikdy jsme neměli tak silný celek, a přece jsme sestoupili. Mít tak dříve takové podmínky, jaké se dělají nyní, zejména pro trenéry, kteří si prosadí, co chtějí a přesto to k ničemu nevede.

Tedy Baník sestoupil do krajského přeboru s tímto výsledkem:

7. VS Tábor	28	9	5	14	95:129	23 bodů
8. Baník Příbram	**28**	**3**	**3**	**22**	**89:158**	**9 bodů**

Pod vedením trenéra Jana Havla nastupovali tito hráči: M. Šedivý, Z. Neliba, J. Minařík, Zulák, Ziopulos, Stránský.

Nejlepším střelcem mužstva byl Zbyněk Neliba s 11. brankami. Nejlepší hráči mužstva byli hodnoceni:

Jaroslav Minařík, Zdeněk Neliba a Luboš Zulák.[6)]

V sezóně **1987/88** hraje mužstvo krajský přebor I. třídy. Po sestupu z II. NHL hrálo mužstvo dospělých Baníku Příbram Krajský přebor Středočeského kraje. Do skupiny byly zařazeny kromě Baníku Příbram tyto týmy:

ČKD Slaný

Tesla Kolín

Loko Beroun

SB Poděbrady

ČSAD Benešov

Stadion Nymburk

Sparta Kutná Hora.

Složení skupiny bylo velmi kvalitní. Naděje na postup si dělala minimálně čtyři družstva. Po dvou třetinách soutěže byly rozdíly mezi vedoucími týmy minimální. Situace po neúspěšné sezóně byla velmi problematická. Po sestupu z II. NHL z mužstva odešlo osm hráčů základní sestavy. K týmu přišel nový trenér Karel Tecl, který převzal tým po trenéru Novákovi, který odešel trénovat do Prešova.

Pro Krajský přebor měl trenér Karel Tecl k dispozici tyto hráče:

brankáře: Kopřivu, M. Šedivého

a hráče: Stránského, J. Svobodu, Vylitu, Baštáře, Dostála, Žižku, Žamberu, Beleje, P. Svobodu, Vlka, Ručku, Kozelku, Vrbu, Čejku, Slepičku, Běžela, Minaříka a Vosyku.[7)]

Dá se říci, že mužstvo se podařilo konsolidovat a začala se vytvářet nová osa týmu. Do mužstva se podařilo zapracovat několik dorostenců, kteří byli v souladu s hokejovou legislativou tzn. „postaršími". Jednalo se o P. Svobodu, Čejku, Vrbu, Karnoše, Žižku, Vlka a Kubu. Omlazení týmu se do budoucna ukázalo jako správný krok. Tito hráči poté nastupovali řadu let jako klíčoví hráči Příbrami ve vyšší soutěži.

Mužstvo pod vedením trenéra Tecla hrálo pohledný hokej. S jeho výkony byla spokojenost jak od vedení klubu, tak i mezi hokejovými fanoušky.

Ve velmi silné konkurenci se Baník Příbram umístil na druhém místě a probojoval se do kvalifikace o II. NHL. Baník dosáhl v této sezóně tento výsledek:

1. Tesla Kolín	28	23	2	3	169:58	48 bodů
2. Baník Příbram	**28**	**20**	**2**	**6**	**184:96**	**42 bodů**

Nejlepším hráčem a střelcem s 25. brankami byl vyhlášen kapitán mužstva **Jaroslav Minařík**. S ohledem na výkony v této sezóně byl cíl pro sezónu nadcházející jednoznačný postup do II. NHL.

Následující sezónu se zpět vrací do II. NHL, kde končí na 3. místě.

Stejně jako v minulé sezóně, tak i v této **1988 – 1989**, bylo cílem „A" mužstva Baníku Příbram probojovat se do II. NHL. Mužstvo se po celou sezónu pohybovalo v popředí tabulky mezi mužstvy:

VTJ Mělník

Slaný

Velké Popovice

Beroun

Benešov

Poděbrady

Kutná Hora

Po postupu do finálové skupiny však skončilo na 3. místě se ztrátou 9. bodů na postupující Mělník s tímto výsledkem:

3. Baník Příbram 26 15 1 10 165:117 31 bodů

V následující sezóně tj. **1989 – 1990** je možno rovněž definovat jako další marný pokus o zařazení se týmu do II. národní hokejové ligy, která byla těžší nejvyšší soutěží v ČSSR, a která již měla svou úroveň. Zvláště pak když do této soutěže přicházeli junioři, kteří v pozdějším věku resp., řada z nich, se propracovala do nejvyšší soutěže ČSSR 1. ligy. Týká se to zejména hráčů hrajících ve vojenských tělovýchovných jednotách (VTJ).[8)]

Celoroční snahu promarnili hráči Baníku Příbram prakticky v jediném posledním utkání na domácím ledě s týmem Loko Beroun. Závěr soutěže byl rovněž dramatický. Nejdříve když příbramští vyhráli v Berouně rozhodnutím sportovně trenérské komise VSLHKV ČSTV 5 : 0. Důvodem bylo nenastoupení

domácího týmu k zápasu, neboť se k utkání nedostavili delegovaní rozhodčí. Nicméně poslední rozhodující zápas se uskutečnil na ledě v Příbrami, kde hráči Baníku zklamali 1500 přítomných diváků a prohráli s Loko Beroun 8 : 3 a o jeden bod se neumístili na celkovém druhém místě s tímto výsledkem:

1. Beroun	21	16	3	2	150:85	35 bodů
2. Příbram	**21**	**16**	**2**	**3**	**148:72**	**34 bodů**

a tak opět cíl II. NHL zůstal nenaplněn.

V sezóně **1989 – 1990** startoval BANÍK PŘÍBRAM v Krajském přeboru středních Čech, kde měl tyto soupeře:

ČKD Slaný
VTJ Mělník
Nymburk
Slavoj Velké Popovice
ČSAD Benešov

V této sezóně v dresu BANÍKU objevovali tito hráči:
Šedivý M.
Karnoš, Baštář, Furch A., Slepička, Žižka, Vosyka, Lorenc, Minařík, Furch B., Chalupný L. Zítek, Ziopulos, Vrátný, Polívka, Belej, Hamr, Chalupný P., Fajraizl, Čejka.

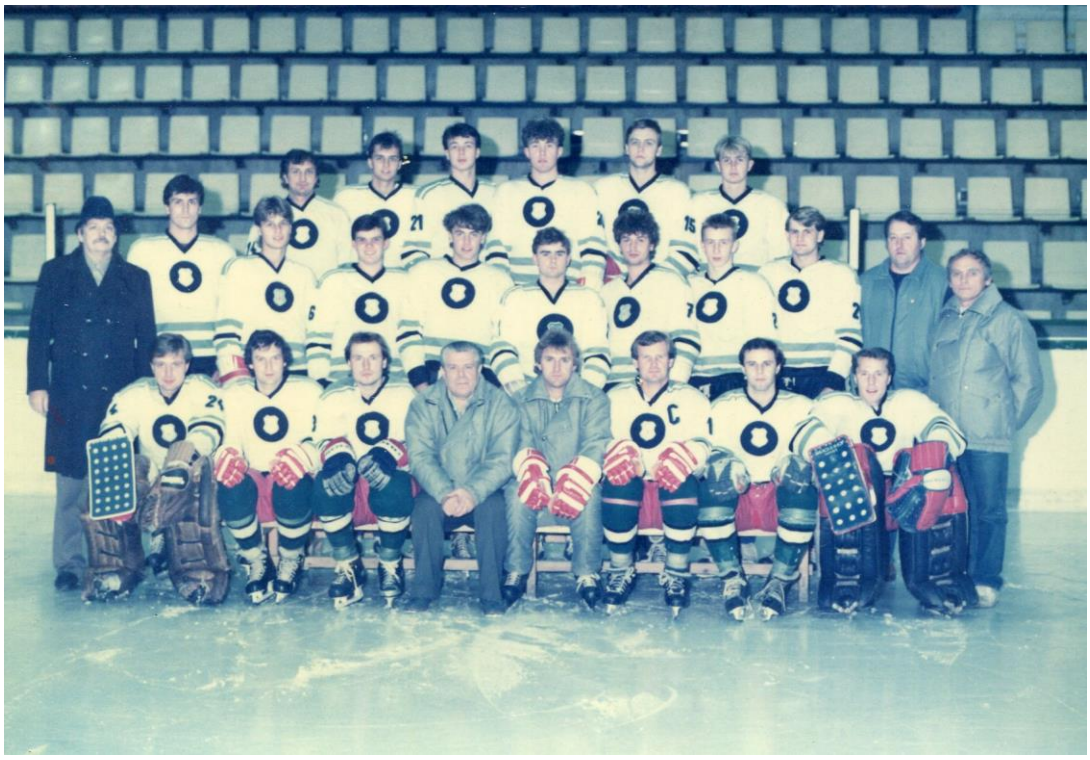

Rozhodující zápas o vítězství ve skupině a přímí postup do II. NHL příbramští hokejisté neustáli a prohráli v domácím prostředí s mužstvem Loko Beroun 3:8.

Tedy přímým postupujícím se stal tým Berouna. BANÍK PŘÍBRAM jako druhý ve skupině narazil v baráži o II. NHL na VTJ Sušice, ČZ Strakonice, Bohemians Praha.

Baník skupinu s přehledem vyhrál, ale vzhledem k výsledkům prolínací soutěže mezi 1. ligou a národními ligami nakonec do vyšší soutěže k zármutku všech zúčastněných tedy hráčů i funkcionářů nepostoupil.[9)]

Sezóna **1991 – 1992** je významná pro příbramský hokej v tom, že během rozehrané soutěže dochází ke spojení do té doby konkurenčních klubů BANÍKU PŘÍBRAM a VTJ PŘÍBRAM. Tedy od 1. 12. 1991 mužstva nastupovala s novým názvem.

Ve II. NHL VTJ Baník Příbram „A" a Krajském přeboru VTJ Baník Příbram „B", když složení obou týmů zůstalo nadále

stejné, neboť v „A" týmu nadále nastupovali vojáci základní služby a tým měl nadále vojenský režim.

Soupeři VTJ Baník Příbram „B" byla tato mužstva:
Benešova
Kladna
Velkých Popovic
Nymburka
Kralup
Dobříše a Neratovic.

V této sezóně se v týmu objevovali tito hráči:
Šedivý M., Mikeska, Svoboda, Hájek, Šorma, Farajzl, Chalupský L., Vrba, Lorenc, Furch P., Furch A., Venclíček R., Hlaváček, Grinč, Musil, Beran, Venclíček M.[10)]

Tým Baníku se opětovně dostal do finálové skupiny, nicméně skončil na druhém místě se ztrátou 8 bodů na vítězné Velké Popovice.

5.2 Současnost příbramského hokeje

V sezóně **1993 – 1994** došlo k hráčskému spojení již realizovaného sloučení mezi VTJ Příbram a HC Příbram, kdy již od loňské sezóny občanské sdružení vystupovalo pod názvem VTJ HC PŘÍBRAM.VTJ HC PŘÍBRAM bylo zařazeno do skupiny „A" II. NHL, které jako skupina „B" mělo 16 účastníků. Ve skupině „A" II. NHL hrála tato mužstva:

HC VTJ Příbram

Karlovy Vary

Písek

Chomutov

Mladá Boleslav

Liberec

Mariánské lázně

Děčín

Most

Konstruktiva Praha

Strakonice

Bohemians Praha

Louny

Rokycany

Benátky nad Jizerou

Mělník

Tým Příbrami před zahájením sezóny patřil mezi favority soutěže, od počátku soutěže se tým pohyboval v popředí tabulky, nejhůře však na 4. místě.[11)]

Tým pod vedením z ligové Plzně vyloučeného trenéra Marka Sýkory měl ambice k boji o postup do I. NHL. Tým tvořili hráči jednak HC PŘÍBRAM, jednak hráči, kteří v Příbrami vykonávali základní vojenskou službu a následně hráči, kteří byli klubem získáni ze SLÁVIE PRAHA.

Tým této sezóně tvořili tito hráči:

Brankáři:

Michal ŠIMŮNEK (HC Příbram)

Josef PEŠEK (vojín základní služby)

Obránci:

Miroslav ZEMAN (vojín základní služby)

Michal VENCLÍČEK (vojín základní služby)

Libor RAMBOUSEK (vojín základní služby)

David VOSKA (na přestup ze SLAVIE PRAHA)

Milan KOSEJK (na přestup ze SLAVIE PRAHA)

Aleš FURCH (HC Příbram)

Pavel BEJČEK (HC Příbram)

Petr KARNOŠ (HC Příbram)

Útočníci:

Michal KARZWEIL (na přestup ze SLAVIE PRAHA) „C"

Zbyněk TRČ (HC Příbram)

Petr SVOBODA (HC Příbram)

David BÁRTA (vojín základní služby)

David MAŘÍK (na přestup ze SLAVIE PRAHA)

Václav HONC (vojín základní služby)

Ondřej MIKESKA (HC Příbram)

Petr FURCH (HC Příbram)

Jiří KRÁSNÝ (na přestup ze SLAVIA PRAHA)

Pavel VEVERKA (HC Příbram)

Dále v sezóně v mužstvu nastoupili LOKAJÍČEK a dorostenci HANÁČEK a TOMAŠUK.

Snaha vedení klubu bylo s ohledem na rozličné složení mužstva, tým konsolidovat a vytvořit fungující tým, který by si vytvořil podmínky pro případné boje o postup do vyšší soutěže. Soutěž byla rozehrána pod vedením trenéra Marka Sýkory. Ten však neodolal nabídce týmu z první ligy a mužstvo převzal Ing. Zdeněk Schejbal s asistentem Milošem Svobodou. Bohužel se nepodařilo navázat na výsledky z první poloviny soutěže. Mužstvu se podařilo v tabulce propadat, mezi hráči navzájem a mezi hráči a trenérem došlo k neshodám, že hráči podepsali PETICI, ve které požadovali odstoupení trenéra Ing. Schejbala. Dvě utkání před koncem soutěže tedy trenér odstoupil.[12)]

Není bez zajímavosti, že tyto dvě utkání HC VTJ Příbram výrazně prohrálo, když HC Karlovy Vary podlehlo 9:2 a doma týmu HC Písek podlehlo 9:1. I díky těmto dvěma prohrám nakonec HC VTJ Příbram kleslo až na 7. místo celkové tabulky s těmito skóre: z 30. zápasů 14 výher a 10 proher, 6 remíz skóre 111 – 109 ze 34 bodů.

Závěr sezóny tedy nebyl příliš úspěšný, nicméně byl nejhorší kádr, který měl před sebou velmi úspěšnou následující sezónu.

Ročník **1994-1995** byl prezidentem HC VTJ PŘÍBRAM Ing. Alešem Steinerem charakterizován jako útok na postup do 1. ligy s tím, že občanské sdružení HC VTJ PŘÍBRAM by mělo být transformováno v akciovou společnost.

Akcionáři této společnosti by měly být tyto subjekty:

- MILPA, a.s. – s tím, že se jedná o společnost, která by vložila do a.s. finanční prostředky- VC VTJ PŘÍBRAM – vloží

do a.s. právo na soutěž v daném případě II. NHL a tz. Know-how, současně bylo v plánu zdarma přenechat 5% akcií MĚSTU PŘÍPBRAM.[13)]

Svůj úmysl vyvinout snahu o postup do vyšší soutěže vedení hokejového klubu uhlasovalo jednoznačně tím, že připravilo pro část hráčů smlouvy profesionální, pro část hráčů smlouvy poloprofesionální. Profesionální smlouvy byly uzavřeny s těmito hráči:

Michal Kurzweil,

Milan Kosejk,

Jiří Korejs,

David Voska,

Picek

Poloprofesionální smlouvy byly připraveny pro hráče:

Miroslav Zeman,

David Mařík,

Jiří Krásný

Jednalo se o hráče, kteří přišli na přestup do Příbrami z jiných hokejových klubů, zejména za SLAVIE PRAHA. Poloprofesionální smlouvy na dobu dvou měsíců (platnost smlouvy časově omezena z motivačních důvodů) byly nabídnuty těmto příbramským Kmenovým hráčům:

Michal Šimůnek

Pavel Veverka

Zbyněk Trč

Michal Venclíček

Soutěž tj. II. národní hokejová liga byla opětovně rozdělena na dvě skupiny A, B. Každá po 16. účastnících. Tým HC VTJ PŘÍBRAM byl zařazen stejně jako v přecházející sezóně do skupiny „A" s těmito týmy:

HC Kaučuk KRALUPY (odkoupil soutěž od 1. ČLTK PRAHA)[14)]

Karlovy Vary

Liberec

Litvínov „B"

Chomutov

Most

Mladá Boleslav

Bohemians Praha

Milevsko

Slaný

Konstruktiva Praha

Benátky nad Jizerou

Děčín

Mariánské lázně

HC VTJ Mělník – v průběhu soutěže byl nahrazen týmem HC Litoměřice

Soutěž byla rozehrána s tím, že byl vypracován nový model pro postup do vyšší soutěže.
Do baráže o postup do 1. ligy jsou zařazena první dvě mužstva z jednotlivých skupin (A,B)
a poslední dvě mužstva z 1. ligy. Baráž se hraje systémem každý s každým na domácím hřišti
a na hřišti soupeře. Do 1. ligy postupují první dva celky.

Tým HC VTJ PŘÍBRAM se o celou sezónu pohyboval a na pozicích, které zabezpečovalo
účast v baráži. Bohužel horší výsledky v závěru soutěže znamenaly sestup na 3. místo a tedy
konec představ o boji o 1. ligu.[15)]

Mužstvo bylo vedené trenérem Josefem Strakou a asistentem Gustavem Šejdou.

Tým tvořili tito hráči:

brankář Michal Šimůnek, Šoltéz, Picek, Kučera,

obránci: Kosejk, Bejček, Pokorný, Zeman, Venclíček, Ježek, Voska, Rambousek, Furch A,

útočníci: Trč, Kosejk, Veverka, Jiří Korejs, Mařík, Grinč, Sudík, Svoboda, Krásný, Kurzwiel, Mizlér, Pazdera, P. Furch, Hanáček, Huml, Hlaváč.

Na třetím místě tabulky skupiny „A" se HC VTJ.za hokejovými týmy Karlových Varů a Liberce s tímto výsledkem: ze 30. zápasů 20 výher – 4 remízy – 6 proher, s celkovým skóre 136 : 84 se 44 získanými body. Tedy následné baráže se v této hokejové sezóně zúčastnily.

Přerova, Karlových Varů, Liberce, Sokolova, Třebíče a Tábora.[16)]

Před sezónou **1995-1996** vedení HC dělalo vše pro to, aby vytvořilo silný kádr schopný probojovat se do baráže o 1. ligu v této baráže uspět tak, aby po dlouhých 18. letech se do Příbrami, které dle mého názoru bylo možno považovat za město lednímu hokeji zaslíbené, se vrátila 1. liga. Do soutěže vstupoval klub s rozpočtem ve výši 4 – 5 milionu korun. (horší varianta rozpočet ve výši 3,5 milionu korun).

Klub se rozešel s trenérem Josefem Strakou a jeho asistentem Gustavem Šejdou a angažoval nového trenéra Bohuslava Čermáka s asistentem Romanem Behúnem. Prezident klubu před sezónou pro přijetí nového trenéra sám v médiích avizoval, že by se muselo stát něco „mimořádného", abychom se s trenérem rozešli, neboť ten má naši plnou důvěru. Opakovaně bylo příbramské mužstvo nalosováno do skupiny „A" II. NHL s těmito soupeři:

Tábor

Milevsko

Mariánské Lázně

Benátky nad Jizerou

Děčín

Neratovice

Mladá Boleslav

Slaný

Chomutov

Benešov

Most

Litvínov „B"

Bohemians Praha

Kobra Praha (dříve Konstruktiva)

Kadaň

Tedy mužstva Liberce a Karlových Varů, které se umístily na prvním a druhém místě postoupily, a tedy teoreticky nejsilnějším kádrem by mělo disponovat HC PŘÍBRAM.

Kádr z loňského roku, který byl již velmi kvalitně doplněn o další kvalitní hokejisty. Před sezónou případně v průběhu sezóny přišli: Martin Chmelík, Tomáš Anděl (z Kolína), Kóniq, Mašek (brankář), Živný, Ladislav Gula (brankář).[17)]

Tým byl po celou dobu sezón v popředí tabulky, resp. ke konci ledna 1996 na prvním místě s výsledkem 3 bodů před druhým týmem. Dá se říci, že ke dni 29.1.1996 připravili činovníci HC svým fanouškům doslova šok. K tomuto termínu byl odvolán trenér Čermák a nahrazen trenérem Peadr. Michalem Ctiborem, který v minulosti vedl vojenský tým VTJ PŘÍBRAM. Současné byly týmu přistaveny nové posily Ladislav Gula, Pavel Šatava a Žitný. Mám za to, že trenérská výměna týmu příliš neprospěla, byť byla odůvodňována klesající výkonností týmu a spory původního trenéra s vedením. Chci poukázat na to, že nový trenér měl smlouvu u týmu do konce sezóny. Tuto obdržel a už nikdy se do činnosti příbramského hokeje nezapojil. Pokud mělo dojít k výměně trenéra, měl být k týmu

povolán renomovaný odborník s významně větší zkušeností a chutí zrealizovat snahu vedení klubu i samotných hráčů v kýžený postup do 1. ligy.

Mužstvo si sice první příčku udrželo, avšak pod vedením nového trenéra si ještě více zkomplikovalo situaci a to porážkou 8 : 2 v Mostě a porážkou 7 : 2 Děčíně. Na závěr soutěže hokejisté Příbrami remízovali v Benešově 2 : 2 a skončili jsme s těmito výsledky:

- Ze 30. zápasů 21 vítězné, 5 remíz a 4 prohry se skóre 132 : 73 se ziskem 47 bodů. Stejný počet bodů 47 získali rovněž hokejisté Milínska. Na posledním 16. místě se umístilo mužstvo HC BOHEMIANS PRAHA. Dlouho očekávané baráže o 1. ligu se zúčastnila hokejová mužstva: Třebíče, Liberce, Karviné, Příbrami, Milevska a Hradce Králové.[18)]

Přesto, že mužstvo Příbrami odehrálo velmi dobré zápasy, skončilo na třetím místě, když lze ohledně konce této baráže mít pochybnosti o její regulérnosti. Je nutno připomenout, že před zápasem Příbrami zasáhl do soutěže i v té době generální sekretář hokejového svazu pan Šulc, který těsně před utkáním zakázal start posile Příbrami za extraligových Českých Budějovic hráči Živnému. Ke stížnosti HC Příbram bylo rozhodnutím STK (sportovně technické komise) nařízeno opakování zápasu. Do baráže o 1. ligu nastupovali v příbramském dresu zejména tito hráči:

Brankáři: **Gula, Mašát.**
Obránci: **Ježek, Zeman, Šantrůček, Voska, Bejček, Souček.**
Útočníci: **Černý, Anděl, Veverka, Kryll, Živný, Kurzweil, Vogeltanz, Votruba, Furch P., Chmelík a Trč.**

Pod vedením trenérů **dr. Ctibora a Behúna**, manažera **Koláře** a za účasti dlouholetého lékaře příbramských hokejistů MUDr. Michala Peleščáka.

Soutěž se hrála systémem každý s každým systémem doma a venku. Příbramští hokejisté
dosáhli těchto výsledků:

Karviná – **Příbram** 3 : 2 , **Příbram** – Karviná 3 : 1,

Příbram – Milevsko 6 : 0 , Milevsko – **Příbram** 3 : 3,

Hradec Králové – **Příbram** 4 : 2 ,
Příbram – Hradec Králové 5 : 4, a opakované utkání
v Hradci Králové 3 : 4 pro **Příbram**,

Liberec – **Příbram** 5 : 1 , **Příbram** – Liberec 3 : 6 ,
Příbram – Třebíč 5 : 3 , Třebíč – **Příbram** 3 : 3.[19)]

Z výsledků dosažených v baráži je patrno, že tým odehrál velmi kvalitní utkání, v žádném případě nezklamal. Horší bilanci ze vzájemných utkání měl pouze s mužstvem Liberce. Druhý postupující tým Karviné měl vzájemnou bilanci o jeden gól horší. Bohužel v konečném zúčtování chyběl Příbrami k postupu jediný bod.

Již v průběhu soubojů o postup do 1. Ligy se začal projevovat problém týkající se vztahů mezi hráčským kádrem a vedením klubu. K celé záležitosti se v Příbramském deníku vyjadřoval po schůzce hráčů jejich mluvčí Chmelík, který uvedl, že „největším problémem je materiální zabezpečení

mužstva, např. brankář Mašát nemohl nastoupit do zápasu, neboť neměl hokejku. Stejně tak skutečnost, že vedení klubu ztratilo o postup zájem, Ing. Steiner jako prezident klubu místo účasti na zápasech, odjel na hory".[20)]

Současně se v regionálních médiích neustále řešila finanční situace hráčů, kolik jim klub dluží na mzdách. Prakticky od skončení baráže je možno datovat sestup mužstva mužů do nižších pater druhé ligy až vše vrcholilo sestupem do nižší soutěže.

Do sezóny **1996 – 1997** nastoupilo mužstvo mužů HC PŘÍBRAM po nezdaru v předchozí sezóně, kdy mužstvo marně bojovalo o postup do 1. ligy ČR, ve značně pozměněné sestavě. Tým opustilo 10 hráčů základní sestavy, prakticky zůstali pouze hráči z PŘÍBRAMI.

Vedení akciové společnosti zjevně změnilo přístup k celému mužstvu. Místo řádného financování týmu, začala projevovat snahu proinvestované finanční prostředky získat zpět, a to bez ohledu na funkčnost celého klubu, zejména však „A" týmu HC PŘÍBRAM.

Od počátku soutěže mužstvo šlo od porážky k porážce a pohybovalo se v sestupovém pásmu.

Činovníci klubu místo, aby spojili síly v jeho prospěch, se začali utápět ve vzájemných rozporech. Ke konci roku 1996 skončil do té doby manažer klubu Antonín Kolář. Jeho povinnosti převzal sekretář Jiří Tyburec, který se stal i generálním manažerem klubu. Zájem resp. nezájem, vedoucích činovníků vyvrcholil tím, že v rozhodující fázi sezóny byl na

zimním stadionu pořádán Davisův pohár. Hráči byli nuceni trénovat a domácí zápasy hrát na ledové ploše ve Strakonicích.

Je nutno připomenout, že zimní stadion v Příbrami měla akciová společnost pronajatý a finanční prostředky, které šly k rukám představitelů z HC byly nemalé. Z úst v té době starosty Města Příbrami Josefa Vacka je sděleno, že HC PŘÍBRAM, a.s. na provoz stadionu dostával částku 2.500.000,-Kč, 300.000,-Kč, tj. dotace. Současně HC náleží finanční prostředky získané z jednotlivých nájmů zimního stadionu. Povinností HC bylo částku 500.000,-Kč proinvestovat do stadionu, zejména ledové plochy, což se bohužel nestalo. Současně projevil starost nespokojenost s ledovou plochou a péčí o ní. To však ze strany představitelů města bylo vše, na co se ve vztahu vůči a.s. vzmohli. Mužstvo ve Strakonickém azylu prohrává a končí na posledním sestupovém místě. Tedy sestupuje do Regionálního přeboru.[21)]

Soupeři v II. NHL byli HC PŘÍBRAM tato mužstva:

1. Děčín
2. Chomutov
3. Mladá Boleslav
4. Kadaň
5. Neratovice
6. Milevsko
7. Benešov
8. Benátky nad Jizerou
9. Kolín

10. Slaný

11. Tábor

12. Kobra Praha

13. Most

14. HC Praha

15. Mariánské lázně

16. Příbram

Do postupové baráže o 1. ligu postoupila mužstva Děčína, Chomutova, Mladé Boleslavi a Kadaně. PŘÍBRAM ze 30. zápasů dosáhla 4 vítězství, 4 remíz a 22 proher při skóre 74 : 133 získala 12 bodů. Bohužel „odpovědní" místo aby se věnovali vedení klubu, si přes média vyřizovali vzájemné nevraživosti a domnělé ústrky.

Do této sezón zasáhli tito hráči a trenér:

trenér: Minařík

brankáři: Šimůnek, Schovánek, Kříž

obránci: Bejček, Tolinger, Matouš, A. Furch, Pokorný, Eliášek, Horáček

útočníci: Veverka, Anděl, Svoboda, Trč, P. Furch, Krull, Mikeska, Langer, Kolda, Pichlík, Stránský, Kašpárek, Minařík.[22)]

Tedy v sezóně **1997 – 1998** po delší době HC PŘÍBRAM hrál znovu v Regionální lize. Lze konstatovat, že veškeré kroky

minulé, tedy spojení HC s VTJ a následné vytvoření velmi kvalitního hráčského kádru, přišli v niveč. Z vedení akciové společnosti jediný, který nadále měl zájem o činnost „A" mužstva, byl generální manažer, sekretář a správce zimního stadionu v jedné osobě pan Jiří Tyburec.

Soupeři HC PŘÍBRAM byla mužstva:

Velkých Popovic

Rakovníka

Řisut

Roudnice nad Labem

Vlašimi a Neratovic

Mužstvo HC PŘÍBRAM v celé soutěži prohrálo pouze jedenkrát a se 4bodovým náskokem celou soutěž vyhrálo před HC Velké Popovice.

HC PŘÍBRAM odehrálo 20 zápasů z toho 17 výher, 2 remízy, 1 prohra se skóre 132 : 43 získalo 36 bodů.

Vítězstvím v přeboru postoupilo HC PŘÍBRAM do kvalifikace o II. NHL, kde se střetli vítěz středočeského kraje HC PŘÍBRAM a vítěz severočeského kraje HC Klášterec nad Ohří. Po nadějném výsledku na hřišti soupeře, kde díky spornému gólu hráči Příbrami prohráli 1 : 0, neunesli tíhu odpovědnosti a na domácím ledě prohráli 5 : 3. Marný boj o návrat do třetí nejvyšší soutěže, svedli pod vedením trenérů Minaříka a Valčíka tito hráči:

brankáři: Šimůnek, Schovánek,

obránci: Tecl, Bejček, Horáček, Kovář, Pokorný, A. Furch, Eliášek, Kolda,

útočníci: Kryll, Veverka, Anděl, Svoboda, Sirotek, Fortelka, Mikeska, Pichlík, Větrovec, Minařík, P. Furch.[23)]

Vzhledem k tomu, že boj o postup do II. NHL byl neúspěšný, HC PŘÍBRAM oba zápasy s HC Klášterec nad Ohří prohrálo, a to jak na hřišti soupeře, tak i v domácím prostředí.

V sezóně **1998 – 1999** hrálo HC PŘÍBRAM regionální ligu Středočeského kraje. Soupeři HC PŘÍBRAM byly hokejové týmy:

Velkých Popovic

HC Kladna

Řisuty

Rakovník

Vlašim a Roudnice nad Labem.

HC PŘÍBRAM v této sezóně již nebyla tak suverénní jako v minulé sezóně. Začala se na týmu projevovat menší trénovanost, proti období, kdy hrál II. NHL. Tým nebyl nijak doplněn, prakticky hrál ve stejné sestavě jako v předchozím ročníku. Hlavním trenérem nadále zůstal Jaroslav Minařík, kterému dělal asistenta rovněž výborný hráč Baníku Příbram Milan Martínek.

Tým tvořili tito hráči:
Brankáři: Schovánek, Šimůnek, Šedivý
obránci: Pokorný, A. Furch, Horáček, Bejček, Tecl, Kováč, Kolda

útočníci: Pichlík, Větrovec, P. Furch, Kryll, Kašpárek, Anděl, Fortelka, Minařík, Mikeska

I v této sezóně se HC Příbram probojovala do finálové čtyřky. Nicméně na tým HC Velkých Popovic příbramští nestačili a rozhodující zápasy s tímto soupeřem prohráli a to jak na domácím ledě 2 : 3, tak i na ledě soupeře 4 : 3.[24)]

Těmito prohrami ztratili možnost hrát baráž o II. NHL. HC Příbram se umístilo ve finálové skupině Regionálního přeboru takto:

1. Velké Popovice	20	18	1	1	99:39	37 bodů
2. Příbram	**20**	**15**	**1**	**4**	**116:45**	**31 bodů**
3. HC Kladno	20	7	3	10	84:84	17 bodů
4. Řisuty	20	7	2	11	101:102	16 bodů

V průběhu příchozí sezóny do klubu HC PŘÍBRAM vstoupilo pod vedením Luďka Fortelky nové vedení občanského sdružení, neboť po odchodu akciové společnosti HC PŘÍBRAM a.s., náleželo první mužstvo opětovně pod občanské sdružení HC PŘÍBRAM.

Činnost v sezóně **1999 – 2000** ukončila trenérská dvojce Minařík a Martínek. Novým trenérem „A" mužstva HC PŘÍBRAM se stal Ladislav Slížek, který ještě v minulé sezóně vedl společně s Richardem Fardou extraligové mužstvo HC SLAVIA PRAHA. Poté, co nové vedení klubu zhodnotilo finanční možnosti a připravilo finanční zajištění nastávající sezóny, odkoupilo od HC Benešov právo hrát II. NHL. Do mužstva, jehož

základní osu tvořili příbramští hráči, kteří měli již zkušenosti z II. NHL, přišlo několik nových zajímavých hráčů. Před sezónou se k mužstvu připojili Studnička, Holšána, Pavlis. V průběhu rozehrané soutěže přišel bývalý juniorský reprezentant Robert Kučera z DUKLY JIHLAVA. Dále dlouholetý extraligový hráč mající zkušenosti z NHL týmu FLORIDA PANTERS Tomáš Jelínek a vynikající plzeňský obránce Václav Baďouček.

Tedy hráči týmu byli:

trenéři: Šimůnek, M. Šedivý, Schovánek

obránci: Pokorný, A. Furch, Pech, Baďouček, Pavlis, Horáček, Hartinger, Tecl, Hanáček

útočníci: Holšán, P. Furch, B. Šedivý, Veverka, Jelínek, Studnička, Anděl, Kryll, Svoboda,Štefan, Fortelka, Kučera.

Skupina, ve které bylo zařazeno i HC PŘÍBRAM tvořilo 20 týmů:

Klášterec nad Ohří

Ústí nad Labem

Kolín

Kralupy nad Labem

Mladá Boleslav

Tábor

Žďár nad Sázavou

Havlíčkův Brod

Děčín

Kobra Praha

Most

Nymburk

Slaný

Milevsko

Strakonice

Rokycany

Sokolov

Hradec Králové

Benátky nad Jizerou.[25)]

Je nutno říci, že kádr mužstva se doplňoval za pochodu. Řada bývalých hráčů v průběhu sezóny zjišťovala, že soutěž je velmi náročná a nad jejich síly, tedy docházelo k obměně hráčů.

Po začátku sezóny byl tým HC PŘÍBRAM poslední, bez výhry, proto byl doplněn z Jindřichova Hradce velmi kvalitním útočníkem a to Borisem Šedivým, který při svém debutu v dresu PŘÍBRAMI rozhodl dvěma brankami o prvním vítězství příbramáků v soutěži a to 4 : 0 poráželi HC Benátky nad Jizerou. Nicméně neustále se tým pohyboval v ohrožení účasti ve skupině o udržení. Až v závěrečných utkáních tým projevil svou kvalitu a na poslední chvíli se boji o udržení v soutěži vyhnul.

Ve 20-ti členné skupině II. NHL skončil na 16. místě s tímto výsledkem před sedmnáctými Rokycany.

16.	**Příbram**	**38**	**10**	**11**	**17**	**103:133**	**31 bodů**

17. Rokycany	38	12	7	19	118:155	31 bodů.[26)]

Sezóna **2000 – 2001** byla prezentována jako sezóna velkých ambicí, zařazené postupem mužstva do závěrečných zápasů o postup do vyšší soutěže tzn. play off. K mužstvu přišel z extraligového Kladna nový trenér 1. třídy a to Vladimír Evan. Jako druhý trenér začal působit i bývalý extraligový hráč, naposledy hráč příbramské defenzívy Václav Baďouček, který byl zároveň trenérsky vytížen u mládežnických mužstev.

Soutěž opětovně tvořilo 20 mužstev a to:

Kobra Praha

Havlíčkův Brod

Slaný

Jindřichův Hradec

Benátky nad Jizerou

Klášterec nad Ohří

Teplice

Kolín

Hradec Králové

Strakonice

Hvězda Praha

Nymburk

Milevsko

Mladá Boleslav

Děčín

Tábor

Rokycany

Most

Sokolov

Příbram [27)]

Před začátkem sezóny bylo snahou mužstvo konsolidovat, připravit tak, aby bylo schopno hrát světový hokej, nikoliv se soupeři přizpůsobovat, ale naopak jej útočnou aktivitou přehrát.

Tým před sezónou opustili brankář Michal Šimůnek a hráči Petr Kováč, Martin Kovácz, Roman Pichlík a Voráček. Naopak lze říci, že došlo k výraznému posílení především útočnických řad. S ohledem na osobnosti na trenérských postech, byl velký zájem v té době trénovat a hrát v Příbrami. Přišli zajímavé hráčské osobnosti: Martin Příhoda, bývalý extraligový hráč Miroslav Mach, Holšán a do branky z Plzně Roman Hrubeš.

Mužstvo HC Příbram se po celou dobu pohybovalo ve středu tabulky a ještě čtyři kola před koncem základní části měli ztrátu na play off 4 body. Tuto bodovou ztrátu však již nedokázali vyrovnat a nakonec se umístilo HC Příbram na 10. místě. Lze tedy říci, že cíle byly i nebyly naplněny. S ohledem na předchozí rok, bylo snahou umístit se v místech, aby především nebyli starosti s udržením. Nicméně podle průběhu sezóny a odvedených výkon i s ohledem na kvalitu hráčského kádru, bylo částečným zklamáním neprobojování se do zápasů play off, tedy do finálové osmičky.

Ztráta na 8. místo byla následující:

8. Rokycany	38	15	12	11	122:107	42 bodů
9. Kobra Praha	38	15	11	12	117:109	41 bodů
10. Příbram	**38**	**14**	**11**	**13**	**131:129**	**39 bodů**

Doma HC Příbram v 19 zápasech osmkrát vyhrál, sedmkrát remizoval a jen čtyřikrát prohrál při skóre 68 : 53.

Venku se našim hokejistům dařilo hůře. Sice dali téměř stejný počet branek jak před vlastním publikem – 63, ale dostali jich 76, což stačilo na šest vítězství, čtyři remízy a devět porážek.[28)]

Vedení klubu bylo ve složení:

Prezident: Jaroslav Starka

1. trenér: Vladimír Evan

2. trenér: Václav Badouček

Vedoucí: Petr Procházka

Lékař: MUDr. Michal Peleščák

Kanadské bodování bylo:

Brankáři:

Roman Hrubeš	24	71	509	2,9	87,8
David Schovánek	13	38	267	2,9	87,5
Miroslav Šedivý	4	15	80	3,8	84,2

Obránci:

Martin Pokorný	38	7	8	15
Petr Částka	38	2	6	8

Michal Matouš	37	2	2	4
Petr Karnoš	33	1	2	3
Martin Kolda	27	1	2	3
Zdeněk Černý	11	1	1	2
Martin Veselý	5	1	1	2
Aleš Furch	19	0	2	2
Petr Horáček	29	0	1	1
Útočníci :				
Tomáš Květoň	36	21	13	34
Miroslav Mach	36	11	21	32
Robert Kučera	36	18	7	25
Jiří Kryll	30	7	14	21
Ondřej Mikeska	36	9	11	20
Jiří Maxa	33	7	11	18
David Holšán	33	11	6	17
Tomáš Anděl	30	8	8	16
Robert Štefan	30	5	6	11
Martin Příhoda	36	5	3	8
Jiří Komínek	21	2	4	6
Pavel Veverka	15	4	2	6
Petr Svoboda	11	1	3	4
Ondřej Mácha	4	1	1	2

Petr Furch	16	1	0	1
Ondřej Fortelka	4	0	0	0

(Za jmény brankářů v jednotlivých sloupcích postupně odchytané zápasy, počet obdržených branek, počet zásahů, průměr obdržených branek na utkání a procento úspěšnosti. Za jmény hráčů je ve sloupcích za sebou počet odehraných utkání, branky, asistence a body v kanadském bodování.)[29)]

Snad pro zajímavost je možno uvézt, že na závěr sezóny HC Příbram sehrál přátelský zápas s národním týmem Číny, připravujícím se na mistrovství světa skupiny „C" Střelci branek za HC: Maxa, Mach, Příhoda a Štefan

za Čínu: Lei Liu, Zhao Liang a Zhang Lei.[30)]

Sezóna **2001 – 2002** začala změnami na trenérském postu. Hlavní trenér Evan odešel zpět do Kladna, když dostal zřejmě zajímavější nabídku, než trénovat tým v Příbrami. Tedy hlavním trenérem se stal dosavadní asistent a hlavní trenér mládeže Václav Baďouček, jeho asistentem se stal vynikající příbramský hokejista Pavel Veverka.

Před sezónou odešli: brankář Miroslav Šedivý, obránce Martin Kolda, útočníci Tomáš Květoň a Ondřej Fortelka.

Naopak do „A" týmu přišlo tito hráči:

ze SPARTY – Vokurka, Procházka a odchovanec Ondřej Mácha,

z BENEŠOVA – Dvořák,

ze SLANÉHO – Lapáček,

z JINDŘICHOVA HRADCE – se vrátil odchovanec Ondřej Skaloš,

a z KLADNA – Ondřej Mandík.

Současně se do obrany vrátil Karel Tecl, který rok působil v zahraničí. Snahou trenérů bylo, aby minimálně dvě pětky byly složeny z odchovanců Příbrami s tím, že pokud vedení klubu pomýšlí na umístění v popředí soutěže, musí tým doplnit hráči buď s významnými hokejovými zkušenostmi, nebo talentovanými hráči z juniorské extraligy.

Vedení HC Příbram bylo prezentováno Jaroslavem Starkou, současně i prezidentem klubu, Jiřím Svobodou.(Starka k němu „ Je to můj kamarád, hokej hrál a rozumí mu) a Františkem Sirotkem, bývalým rozhodčím, který se stal sportovním ředitelem (Starka k němu „ Jsem rád, že je ve vedení klubu, chceme řešit a dát dohromady ten chaos).[31)]

Současně takto složený výbor (správní rada), měl za úkol příbramský hokej pozvednout. Příbramské HC bylo zařazeno po rozdělení druhé ligy do skupiny ZÁPAD a to mezi mužstva:

- HC Děčín
- HC Most
- HC Klášterec nad Ohří
- Kobra Praha
- HC Rokycany
- HC Strakonice
- HC Slaný
- HC Sokolov
- HC Hvězda Praha
- HC Teplice

- HC Klatovy

Za HC Příbram v této sezóně nastoupili tyto hráči:

brankáři: Schovánek, Kopřiva, Vokurka

obránci: A. Furch, Pokorný, Procházka, Částka, Veselý, Matouš, Skaloš, H. Tylich, Tecl, Horáček, Švihla

útočníci: Kryll, Lapáček, Svoboda, Mikeska, Anděl, Kučera, Mach, Mácha, Dvořák, Fedor, Příhoda, Štefan, P. Tylich, Šmíd, Komínek, Mandík.

Mužstvo HC Příbram se po „fascinujícím" úvodu sezóny, kdy se ještě na konci listopadu pohybovali mezi prvními třemi mužstvy skupiny ZÁPAD, muselo nakonec smířit s bojem o udržení. Ten byl samozřejmě pouze ve finální rovině, neboť náskok na poslední tým byl 39 bodů. Tedy bylo možno poslední zápasy pouze považovat jako příprava na nastávající sezónu. To znamená, že příbramští po 34. kole, tedy před rozdělením soutěže skončili na 8. místě.

8.	Slaný	34	13	3	1	2	15	96 : 99	48
9.	Příbram	34	11	2	2	4	15	112 : 120	43

Ve skupině se odehrály pouze 3 zápasy. Následně po dohodě klubů, byla skupina o udržení ukončena, neboť mezi posledním HC Klatovy a předposledním HC Teplice vznikl takový rozdíl, který nebylo mono již smazat. Prakticky další zápasy by byly zbytečné a pouze by klubu zvyšovaly finanční náklady.

Zde můžeme nahlédnout do statistiky u jednotlivých hráčů, kteří během sezóny 2001/2002 do hry zasáhli.

Nejvíce utkání odchytal brankář Vokurka. Během 21 zápasů inkasoval třiašedesátkrát, což dělá 88,35 procentní úspěšnost. Po odchodu Jana Vokurky měl Příbrami do play off

pomoci Miroslav Kopřiva. Ten během šesti odehraných zápasů za Příbram své spoluhráče častokrát podržel, ale sám na všechno nestačil. Jeho procentuální úspěšnost se tak vyšplhala pouze na 87,43. Třetím brankářem v mužstvu je Schovánek. David odchytal 441 minut, během kterých sedmadvacetkrát inkasoval a jeho úspěšnost je mírně pod hranicí 86 procent. Mezi obránci si nejlépe stojí Pokorný, který za sedm branek a pět nahrávek nasbíral dvanáct kanadských bodů. Pokorný navíc nechyběl ani v jednom utkání a odehrál všech 34 zápasů. Z útočníků odehrál všechny zápasy pouze Mach, který se usadil i v čele kanadského bodování mužstva. Nastřílel 18 branek a na 21 gólů přihrál, což činí součet 39 bodů. Za Machem pak následuje hluboká bodová propast a až pak následuje s 21 body Robert Štefan. Hranici dvaceti bodů překonali už jen Kučera a Anděl, kteří mají shodně na svém kontě 21 bodů. Ze čtrnácti odehraných zápasů vyšel jako jediný z celého mužstva naprázdno Komínek.[32)]

Do nové hokejové sezóny **2002 – 2003** vstupoval HC Příbram se zcela inovovaným vedením s tím, že snahou hokejového klubu bude se dostat zpět do podvědomí fanoušků. S tímto logem byla zahájena nová sezóna, byť nelze přesně odhadnout, co tím bylo zástupcem pro tisk Mgr. Škorničkovou myšleno. Když „A" mužstvo opakovaně nastupovalo ve II. národní hokejové lize se ve svých umístěních se nadále zlepšovalo. Od doby, co soutěž byla zakoupena od HC Benešov, nikdy nehrálo ve skupině o udržení. Ba právě naopak, hokejové osobnosti té doby, jako Tomáš Jelínek (bývalý hráč pražské Sparty, Plzně, ze zkušeností z NHL), či Václav Baďouček (mnohaletý kapitán Škody Plzeň s mnoha starty v reprezentačním „B" týmu), dokázaly přilákat do ochozů řady příbramských fanoušků, kteří nepochybně s výkony příbramských hokejistů byli jednoznačně spokojeni.

Tedy vedení působilo v tomto složení:

- prezident: Jaroslav Starka

- člen výboru: Jiří Svoboda

- člen výboru: František Sirotek,

- manažerem se stal Mgr. Škornička, který do HC přišel z příbramského Krasobruslařského klubu

- pokladní: pí. Erdeliyová

- tisk a propagaci klubu měli na starost Mgr. Škorničková, současně majitelka Krasobruslařského klubu v Příbrami.

Trenérské povinnosti měli na starost Jiří Goryl a František Hlinka st. Co se týká „A" týmu a juniorů, dorostence trénoval Petr Furch a mládež jeho šéftrenér Ing. Jan Benko.[33)]

Před sezónou trenéři „A" mužstva prohlašovali, že týmu chybí 10 hráčů, které suplují z juniorů. Současně byla deklarována snaha v budoucnu stavět zejména na vlastních odchovancích. Samozřejmě tato představa je velice zajímavá, ovšem za předpokladu, že pod mužstvem hrajícím II. národní hokejovou ligu, působí juniorské a dorostenecké týmy minimálně na ligové úrovni, tedy v celostátní hokejové lize, které je druhou nejvyšší mládežnickou soutěží.

Tedy v sezóně **2002 – 2003** startovalo HC Příbram v těchto soutěžích:

- „A" mužstvo II. NHL (třetí nejvyšší soutěž mužů)

- junioři 1. celostátní liga (druhá nejvyšší soutěž)

- dorost 1. celostátní liga (druhá nejvyšší soutěž)

- 6. tř. – 9. tř. – žákovská liga (nejvyšší žákovská soutěž)

- přípravky – Krajský přebor.

Současně pro mládež fungovala sportovní škola se zaměřením na lední hokej (6. ZŠ Příbram).

Příbramské áčko bylo zařazeno ve II. lize do skupiny ZÁPAD s těmito kluby:

- HC Klášterec nad Ohří
- HC Most
- HC Strakonice
- HC Děčín
- HC Klatovy
- HC Sokolov
- HC Hvězda Praha
- HC Slaný
- HC Louny
- HC Rokycany
- HC Teplice.[34)]

Vzhledem k tomu, že se po nevydařeném začátku (prohra ve Strakonicích 7 : 0) mužstvo v původním složení pohybovalo na spodních patrech tabulky. V první řadě došlo k výměně trenérů. Místo trenérů Goryla a Hlinky přišel od dorostu nový trenér a asistent, tedy Petr Furch a Pavel Hamet.

Současně se zejména Mgr. Škorničkové podařilo získat několik významných posil. Zejména do branky přišel v té době junior Tomáš Poperle, v současné době brankář pražské Sparty ze zkušeností z KHL.

Do sezóny zasáhly v příbramském dresu v „A" mužstvu tito hráči:

brankáři: Vávra, Schovánek, Poperle

obránci: Kučera, Mach, Jobek, Mikeska, Anděl, Štefan, Běžel, Mandík, Šmíd, P. Tylich, Ryšánek, Štofa, Flieger, Komínek

dále M. Pokorný, Reigl, Pojkar, Vaněk a Fraňo.

Pod novým trenérem se podařilo mužstvu skončit na osmém místě tabulky a tedy se probojovat do play off. Hned v 1. kole národního HC Příbram vítězný tým II. ligy skupiny STŘED HC Vajgar Jindřichův Hradec. Postup do dalších kol zajišťovaly dva vítězné zápasy. Dá se říci, že tým zřejmě v tuto chvíli dosáhl svého maxima a po dvou prohrách sezónu ukončil.

1. Jindřichův Hradec – Příbram 4 : 0(0 : 0 , 3 : 0 , 1 : 0)

2. Příbram – Jindřichův Hradec 2 : 4(1 : 1 , 1 : 2 , 0 : 1)

Branky za Příbram – M. Pokorný, R. Kučera.[35)]

Sezóna končila s tím, že „A" mužstvo je konsolidováno a v budoucnu bude bojovat o mety nejvyšší.

Příbramské „A" mužstvo v sezóně **2003 – 2004** opět jako trenér vedl Petr Furch s asistentem Pavlem Hametem.

Před sezónou z mužstva odešel útočník Robert Kučera, který za dobu svého působení patřil mezi nejlepší hráče týmu. Byl kvalitním útočníkem a to jak co se týče střeleckých kvalit, tak i hokejistou s velkým srdcem, který na ledě pro svůj tým odevzdal zcela vše. Do Příbrami přišel v roce 1999 jako útočník Jihlavské Dukly, kde jako odchovanec Slávie působil v týmu 1. ligy mužů. Bohužel kvůli zranění ukončil angažmá v nejvyšší německé soutěži, kde působil jako hráč

ESSENU a tedy začal hrát v Příbrami, kde současně stačil vykonat i základní vojenskou službu. Po přestupu do Benátek nad Jizerou se bohužel nedokázal vypořádat s osobními problémy, v květnu 2005 tragicky zahynul ve svých 26 letech. Dodnes fanoušci klubu na něj s úctou vzpomínají.

Tedy jak jsem již výše uvedla, nejlepší střelec „A" mužstva odešel do Benátek nad Jizerou, odkud přišel do Příbrami Josef Reigl, který však v žádném případě Roberta Kučeru ani náznakem nenahradil.

Příbram byla opět zařazena v II. hokejové lize do skupiny ZÁPAD s těmito mužstvy:

- HC Strakonice
- HC Slaný
- HC Děčín
- HC Louny
- HC Rokycany
- HC Klatovy
- HC Sokolov
- HC Hvězda Praha
- HC Klášterec nad Ohří
- HC Most
- HC Teplice.[36)]

Před začátkem sezóny si trenér s mužstvem stanovili jednoznačný cíl, tedy na rozdíl od předchozích prohlášení, cílem bylo vyhnout se bojům o záchranu a pohybovat se v bezpečných místech tabulky.

Toto prohlášení se naplnilo byť jenom částečně. Příbramské hokejisty po odehraných 34 kolech čekal boj o udržení, když na postupující play off (do play off) Louny ztráceli příbramáci 8 bodů.

Nicméně již po dvou odehraných zápasech ve skupině o udržení, si zajistili druholigovou příslušnost i pro následnou sezónu. Umístili se na prvním místě této skupiny s tímto bodovým ziskem:

1. Příbram	**36**	**12**	**2**	**22**	**126 : 159**	**43 bodů**
2. Teplice	37	11	1	25	105 : 160	39 bodů
3. Slaný	35	9	2	24	130 : 186	38 bodů
4. Rokycan	31	8	2	21	115 : 181	37 bodů

Do celé sezóny zasáhlo ve všech postech neobvyklé mužstvo hráčů. Jednalo se o tyto hráče:

brankáři: Schovánek, Simmer, Slipčenko, Hladiš,

obránci: A. Furch, H. Tylich, Klas, Němeček, Pokorný, Vaněk, M. Kozelka, Matouš, Tecl, Šlamenda, Horáček,

útočníci: Mikeska, P. Tylich, Komínek, Anděl, Fraňo, Mach, Šmíd, Kovácz, Mandík, V. Pojkar, Tobek, Švihla, Reigl, Ryšánek, Stránský, Novotný, Pejsar, Štefan.[37)]

Na závěr sezóny dostal ještě prostor ke zhodnocení trenér Petr Furch, který vyjádřil spokojenost nad udržením se v soutěži s tím, že by i do budoucna u mužstva rád zůstal, nicméně rád by realizoval své představy, které však blíže nespecifikoval.

Sezóna **2004 – 2005** byla poslední sezónou, kdy muži HC měli naposledy třetí nejvyšší soutěž, tedy II. NHL. Mužstvo šlo do soutěže s novým realizačním týmem, který se skládal:

- trenér Petr Furch, asistent Pavel Hamet
- lékař MUDr. Vlado Skaloš
- vedoucí mužstva Petra Staňová
- manažer (sportovní ředitel) ing. Ondřej Fraňo

Nadále bylo jasným cílem „protlačit se mezi elitní osmičku a hrát play off", a to přesto, že stávající skupina by měla být podstatně těžší a silnější.

HC Příbram byl zařazen, překvapivě na rozdíl od let minulých, do skupiny „STŘED" a ve skupině „ZÁPAD" jej nahradil NED hokej Nymburk pod vedením bývalého extraligového hokejisty a trenéra Tomáše Netíka. Tedy zcela zjevně hned na začátku vedení HC Příbram podcenilo situaci při rozlosování skupin II. NHL. Jak jsem již výše uvedla, příbramští hokejisté byli zařazeni do skupiny „STŘED" s těmito mužstvy:

- HC Klatovy
- HC Velká Bíteš
- HC Rebel Havlíčkův Brod
- HC Chrudim
- HC Kolín
- HC Vajgar Jindřichův Hradec
- HC Tábor
- HC Žďár nad Sázavou

- HC Pelhřimov[38)]

Soutěž se hrála systémem na dvě kola, každý s každým (doma a venku) a poté část sudá – lichá. Následně se soutěž rozdělí na skupinu hrající o postup a na skupinu o udržení (poslední čtyři týmy).

Z mužstva před začátkem sezóny odešli Hynek a Pavel Tylichovi, Martin Kozelka a Švihla byli přeřazeni zpět do juniorky.

Natrvalo byl tým posílen o Křivu, Skaloše, Vaňka, Tůmu, Fraňa a Pejsara.

K těmto změnám s uspokojením trenér Furch konstatoval: „Mužstvo se doplnilo dle představ a vyčistila se atmosféra". Tomuto výroku nelze až tak rozumět a to především s ohledem na jeho prohlášení v sezóně loňské.

Mužstvu se během sezóny výrazně nedařilo a prakticky od počátku se pohybovalo na posledním místě tabulky. Konečný zisk po 34. kole byl naprosto katastrofální. Konečná tabulka po základní části na **posledních čtyřech místech** vypadala takto:

Velká Bíteš	34	12	2	3	16	93 : 113	43
Chrudim	34	9	1	3	17	93 : 120	39
Kolín	34	10	1	1	20	96 : 136	36
Příbram	**34**	**3**	**1**	**1**	**29**	**71 : 191**	**11**

Z této konečné tabulky je jednoznačně patrno, že skupina o udržení byla pouze formalitou, neboť i při stoprocentním bodovém zisku se příbramští hokejisté nemohli posunout tabulkou výše. Do zápasů mužstva (mimo Příbrami)

nastupovala převážně s juniory, případně bez jakéhokoliv výraznějšího zájmu.[39)]

Pro příbramské tato skupina měla sloužit k sehrání a získání herní jistoty pro prolínací soutěž. Pokud by se započítávaly pouze výsledky ze skupiny o udržení, HC Příbram by skupinu vyhrála s desetibodovým náskokem.

K lítosti všech, kteří měli zájem o příbramský hokej, hokejisti HC Příbram pokračovali v neuspokojivých výsledcích ze základní části. V prolínací soutěži se ve skupině mezi:

HC Řisuty

HC Vrchlabí

HC Vlašské Meziříčí

HC Slaný

HC Velké Meziříčí

umístili na předposledním místě a druholigovou příslušnost neudrželi.

Do zápasů nastupovali tito hráči:

brankáři: Stanislav Hadiš, Petr Křiva, Kim Vávra

obránci: Aleš Furch, Petr Horáček, Robert Link, Michal Matouš, Petr Němeček, Martin Pokorný, Ondřej Skaloš, Josef Slaba, Petr Šlemenda, Jan Vaněk

útočníci: Tomáš Anděl, Michal Borovanský, Lukáš Flieger, Ondřej Fraňo, Tomáš Jobek, Lukáš Klaus, Daniel Kolář, Jiří Komínek, Martin Kovács, Robert Kučera, Miroslav Mach, Ondřej Mikeska, Petr Novotný, Ondřej Pejsar, Vladimír Pojkar, Petr Tůma, Martin Valášek, Martin Vejvoda,

V Kanadském bodování byli nejúspěšnější tito hráči:

1. Robert Kučera – 34 bodů

2. Ondřej Mikeska – 29 bodů

3. Vladimír Pojkar – 22 bodů

4. Martin Vejvoda – 17 bodů

Nejlepším střelcem byl:

1. Robert Kučera – 26 branek

2. Miroslav Mach – 12 branek

3. Vladimír Pojkar – 12 branek

4. Ondřej Mikeska – 9 branek

Tímto neúspěchem ve skupině o udržení muži HC Příbram po několika letech působení v II. národní hokejové lize sestoupili do Krajské ligy (dříve Krajský přebor středočeského kraje). Kromě jedné sezóny, kdy poté, co se stali přeborníky středočeského kraje a hráli, byť neúspěšně baráž o II. ligu, lze konstatovat, že přes významný optimismus vedení klubu prezentovaný v regionálním tisku, se již nepodařilo vytvořit takový kádr, včetně zázemí, který opravňoval pomýšlet na vítězství ve skupině a úspěšný postup přes prolínací soutěž.

Na rozdíl od let minulých, kdy jsem ve své práci prezentovala návaznost mužstva mužů na mládežnické týmy, lze dnes konstatovat, že tým juniorů neexistuje, týmy dorostu se pohybují v krajských soutěžích, stejně tak i týmu žákovské. Hokejové třídy na 6. ZŠ v Příbrami byly zrušeny, stejně tak i žákovská družstva po ročnících. S ohledem na počty dětí a „rozvoj" mládežnického hokeje, se žákovské družstvo dělí po

dvou ročnících na starší žáky a mladší žáky. V současné době je příbramský hokej, pokud se něco významného nestane, před rozpadem. Samozřejmě beru v úvahu skutečnost, že lední hokej jako sport pro děti je velmi finančně náročný, nehledě na to, že v Příbrami, kde se hraje první fotbalová liga a první volejbalová liga, řada rodičů upřednostní ve výběru sportovního vyžití pro děti právě tyto sporty. Je dle mého názoru škoda, že management HC Příbram pod vedením prezidenta Jaroslava Starky a managera Jiřího Svobody, nedokázalo zhodnotit stav klubu, který převzali a měli možnost jej rozvíjet. Naopak pod tímto vedením došlo k situaci naprosto opačné.

V současné době je před stávajícím vedením úkol mimořádně těžký. Vrátit klub na úroveň, kam s ohledem na historii, kterou jsem se ve své práci snažila popsat, patří. Snad je možno při snaze o zlepšení situace klubu uvažovat o dvou cestách. Jednak začít znovu budovat klub od nejmladších, tedy od přípravek, od znovuzaložení hokejových tříd a vyčkat, až z kvalitní mládežnické základny bude složeno kvalitní mužstvo mužů. Jednak vytvořit kvalitní mužstvo mužů doplněním stávajícího kádru posilami z jiných klubů a co nejdříve se pokusit postoupit do vyšší soutěže a tím přilákat zájem veřejnosti, hokeje a tedy i rodičů a jejich dětí do mládežnických družstev. Jsem přesvědčena, že obě cesty musí jít spolu ruku v ruce, neboť jedno bez druhého by přivodilo stejný konec, stejnou situaci v jaké se v dnešní době klub HC Příbram jako celek nachází. Musím konstatovat, že bez ohledu na to, kdo co říká, je mužstvo mužů ve **„výkladní skříní"** klubu a určuje, jak se klubu daří či v jakých problémech se nachází.

5.3 Vznik a vývoj hokejové Dukly Příbram

Na podzim roku 1962 přišlo chladivé mrazivé počasí. Ing. Václav Žák dostává nabídku sehrát přátelské utkání v ledním hokeji. Mužstvo bylo poskládáno z vojáků z Dolní Obory. Ti si čas od času zahráli přátelské zápasy v okolních vesnicích. Po 2 dnech, které uplynuly od nabídky, nastoupili vojáci, nyní už jako hokejové družstvo k prvnímu utkání s mužstvem Obecnice. V tomto zápase podlehli Obecnici 3 : 6.

Vznik Dukla Příbram se datuje ke dni 20. prosince 1962, kdy se team složený z hráčů ve vojenské službě přihlásil do již rozehrané soutěže IV. třídy. Přihlášky za armádní celek podávali v té době Ing. Václav Žák a Jiří Muller na OV ČSTV. Jako první domácí kluziště bylo po dohodě se Sokolem Obecnice hřiště v Obecnici. První mistrovské utkání Dukly Příbram bylo odehráno na rybníku „Pecovák" s mužstvem Baníku Bohutín, které skončilo remízou 4 : 4. Druhou skupinu IV. třídy vyhrála Rudá Hvězda Příbram, umístěna na Brodě u Příbrami.

V létě roku 1963 se nově vytvořená Dukla s tímto oddílem sloučila a postoupila do III. třídy. Bylo snahou doplnit a konsolidovat kádr hokejového mužstva. Sháněli se hráči ledního hokeje působící v jiných sportovních odvětvích (pod hlavičkou Dukly) např. české kopané.[41)]

Problém ledové plochy byl vyřešen v roce 1963 dohodou s Baníkem Příbram. Mužstvo Dukly Příbram odehrálo část mistrovských zápasů na obnoveném kluzišti v Příbrami „Na Cihelně". Avšak vzhledem k neshodám mezi kluby, musela Dukla Příbram dočasně do azylu klubu Spartak Rožmitál. V této sezoně Dukla postoupila do II. třídy a následně poté, co

každý rok postupovali výše, po 7. sezónách, se ocitla v kvalifikaci o postup do nejvyšší soutěže v Čechách. Zde je nutno konstatovat, že se jednalo o hokejový klub stále bez umělé ledové plochy.

Historicky první sestava Dukly Příbram se skládala z těchto hráčů:

Lukáč, Kazda, Hradil, Krejza, Frank, Jeníček, Girčák, Limburský, Žák, Michna, Trávník, Borecký, Klíma.

Kvalifikace:

Dukla Příbram	8 bodů
Dukla Hradec Králové	8 bodů
Slovan Louny	5 bodů
ZVVZ Milevsko	3 body

Se stejným počtem jako Dukla HK, ale s lepším brankovým poměrem postoupila do tehdejší II. ligy. (Po posledním zápasu s Milevskem v Písku, si tímto vítězství Dukla vybojovala postup do II. ligy) Tento den byl označen jako nejslavnější den příbramského hokeje.

V sezóně **1967 – 1970** pod vedením Ing. V. Žáka, hokejisté Dukly začínají hrát zcela nově zřízenou soutěž o divizi. Přicházejí nový hráči z rozpuštěných Dukel Litoměřic a Sokolova. Vojáci bezpečně vyhrávají divizi a postupují do kvalifikace o účast v II. lize.

V nové sezóně **1970 – 1971**, kdy Dukla hrála I. ligu, bylo domácí hřiště přesunuto na ZS v Plzni, kde získala 22 bodů a umístila se na 13 místě. Cílem pro tuto sezónu bylo udržet se v soutěži, což bylo splněno. Dukla se mohla pyšnit

nejproduktivnější útočnou řadou v soutěži, která byla složená z těchto hráčů: Branda – Kuchler – Provazník.

V I. lize hrálo 16 týmů:

Motorlet Praha

AS Mladá Boleslav

Jitex Písek

Slovan

Ústí nad Labem

Slavie

Karlovy Vary

Baník Sokolov

Slovan Louny

Jiskra Havlíčkův Brod

Dukla

Liberec(nastupovala pod Jihlava B)

Spartak Hradec Králové

VTŽ Chomutov

Stadion Liberec

Dukla Příbram

Dukla Písek

Tatran Kolín

Slavia Praha

(sestoupili Jitex Písek, Slavia Karlovy Vary, Slovan Louny).[42)]

Příbram v sezoně 1970/71, nahoře zleva: J. Teringer, M. Valtr, J. Trachta, A. Ošmera, Z. Bartoška, M. Liška, Polák, uprostřed zleva: J. Kuchler, M. Masopust, V. Hofman, F. Vrkoč, P. Liška, P. Doubrava, J. Bezouška, dole va: J. Radvanovský, R. Podrabský, F. Branda, trenér V. Žák, M. Provazník, J. Neděla Foto: archiv V. Žáka

V listopadu 1971 po neshodách s novým výborem klubu, odchází Ing. Václav Žák z pozice trenéra a na jeho místo přichází J. Anton, bývalý trenér Československé reprezentace. Nicméně ani příchod nového trenéra nezabránil sestupu z II. ligy do divize. Sezónu **1971 – 1972** na novém ZS v Příbrami, prvně s profesionálním trenérem Jiřím Antonem, získala Dukla pouhých 6 bodů a ze soutěže sestoupila. Zůstala na 16. místě, když z 30. zápasů získala pouhých 5 bodů za jedno vítězství a 3 remízy. Slavnostní otevření se konalo 28.10.1971. Následovalo mistrovské utkání konané dne 31.10.1971 s mužstvem ZTVVZ Milevsko, které bylo nováčkem soutěže.

Na jaře 1972 převzal přípravu mužstva opět Ing. Václav Žák. V sezóně **1972 – 1973** vyhrála Dukla divizní soutěž a opět postoupila do II. Národní hokejové ligy. Divizi skupiny „A", soutěže hrály tyto teamy: Dukla Příbram, Prazdroj Plzeň,

Holoubkov, Vimperk, VS Tábor, Rožmitál pod Třemšínem, Hluboká nad Vltavou, Losiná.

V hokejové sezóně **1973 – 1974** družstvo Dukly umístilo na 5. místě ze 13. proher, 13. výher a 2 remíz.

Týmy: Dukla Písek, Jitex Písek, Dukla Příbram, Slovan Louny, Baník Sokolov, Šumavan Vimperk, Slávie Karlovy Vary, SOMP Kladno B (chez Lovosice).

Trenér Ing. Václav Žák byl za rok 1973 vyhlášen nejlepším trenérem okresu.

V následující sezóně **1974 – 1975** hrála Dukla opět II. NHL, což je 3. nejvyšší hokejová soutěž u nás. Hraje za skupinu „západ", kde jsou tyto týmy: Dukla Příbram, Baník Příbram, Dukla Písek, Jitex Písek, Karlovy Vary, Louny, Sokolov, 1. ČLTK Praha.

Cíl byl stanoven do 4. místa, avšak nebyl splněn, neboť mužstvo se umístilo na 6. místě se ziskem 25. bodů, 11. výher, 14. proher a 3 remíz. Na vlastní žádost Ing. Václav Žák ukončil svou činnost a tým od 1.5. převzal pan Václav Kratochvíl, který byl trenérem 2. třídy.

Na jaře roku **1975** dochází ke změně názvu na VTJ Příbram (vojenská tělovýchovná jednota). Cílem bylo zajistit účast ve druhé národní hokejové lize. Před zahájením sezóny **1975 – 1976** vládl v klubu optimizmus podpořený i tím, že VTJ začala spolupracovat s panem Janem Klapáčem, což byl vedoucí střediska vrcholového sportu. Dle jeho rozhodnutí, byli do Příbrami převeleni vojáci základní vojenské služby, hokejisté z Jihlavy, Hodonína, Trenčína a Litoměřic. Tedy hráči z mužstev hrající vyšší soutěže. Avšak mužstvo VTJ v této sezóně šlo od porážky k porážce a umístilo se na posledním 8. místě se ziskem 4 bodů za jedno vítězství, 2 remízy a 25

proher při skóre 59 : 169. VTJ Příbram sestoupilo do nižší soutěže do divize.

V hokejové sezóně **1976 – 1977** nastupuje tým VTJ Příbram v divizi skupiny „A", kde byli tito soupeři: VTJ Příbram, Uhelné sklady Praha, Spolana Neratovice, Spartak Vlašim, Kaučuk Kralupy nad Vltavou, Rožmitál pod Třemšínem, Benátky nad Jizerou, Slavoj Velké Popovice.

S panem Václavem Kratochvílem byla rozvázána trenérská smlouva. Do hokejového klubu byl zvolen pan Ctibor Michal, profesionální tělovýchovný pracovník, který byl pověřen funkcí metodika klubu. Místo trenéra bylo obsazeno panem Pavlem Podrazilem, který byl trenérem první třídy. Cíl byl stanoven jednoznačně a to postup do II. národní hokejové ligy. Výkonnostní cíl týmu byl jednoznačně splněn a mužstvo postoupilo z prvního místa se ziskem 48. bodů z 23. výher, 2 remíz a 3. proher.

Mužstvo VTJ Příbram se v sezóně **1977 – 1978** stává staronovým účastníkem 2. NHL s tím, že tato soutěž se hraje opětovně v novém uspořádání s 10. účastníky v každé skupině 4. kolovým systémem, tedy 36. utkání v sezóně.

Ve skupině hrála tato mužstva: Slavia Praha, Vimperk, Sokolov, VTJ Příbram, Baník Příbram, Uhelné sklady Praha, Slavie KV, Berou, Klatovy, Holoubkov (před soutěží z finančních důvodů odstoupil).

Mužstvo Příbrami během sezóny podávalo vyrovnané výkony a skončilo na 4. místě se 44 body z 20. vítězství, 4. remíz, 8. proher s celkovým skóre 188 : 118.

V této době vychovala VTJ Příbram řadu hráčů, kteří nastupovali v prvoligových týmech a to: Čermák – Kladno, Gulaši – Plzeň, Bahenský, Svatoš, Březina – Litvínov,

Radovanský, Herstus – Sparta Praha, Provazník, Pecivál, Semonský – Pardubice, Nešťák – Brno, Čech – Gottwaldov, Branda, Ton, Šimíček – Chomutov.

Po sezóně **1978 – 1979** opětovně jako mnohokrát před tím a mnohokrát potom došlo ke změně pravidel pro postup do vyšší soutěže. V tomto se hrálo o tři postupná místa do I. NHL. To této sezóny šlo mužstvo pod vedením trenéra Ladislava Šmída. Jednalo se o bývalého hokejistu Dukly Jihlava, mnohonásobného reprezentanta ČSSR. Pod jeho vedením sportovní příbramská veřejnost očekávala jednoznačný postup. Dle připravených zápasů šlo zjistit, že tým je na novou sezónu dobře připraven, veškeré výkonnostní parametry byly na odpovídající úrovni.

Do skupiny kam byli zařazeni i hráči VTJ hrálo 10 celků, včetně Baníku Příbram, který v té době vedl již druhým rokem dlouholetý trenér bývalé Dukly Ing. Václav Žák. Tedy bylo možno očekávat příbramské „derby", které bylo vždy velmi zajímavé a přivedlo do ochozů stadionu mnoho diváků.

Kádr mužstva VTJ tvořili tito hráči:

brankáři: Bodlák, Šindelář, Volg

obránci: Hňup, Student, Nadýmáček, Peterka, Matura, Moc, Kupka, Štiber

útočníci: Smetana, Tabara, Mlčoch, Skokan, Drozd, Bouda, Proschek, Karabín, Plevák, Škaroupka, Procházka, Válek.

Nakonec tým VTJ si s ohledem na reorganizaci zachoval příslušnost v II. NHL, naopak Baník Příbram postoupil do 1.NHL.

VTJ Příbram	**36**	**22**	**4**	**10**	**161 : 84**	**48 bodů**

Po sezóně **1979 – 1980** si výbor VTJ stanovil pro hokejový oddíl jednoznačný cíl a to postup do 1. NHL. Pro tento cíl jak vedení klubu, tak i hráči dělali maximum.

Letní příprava byla zahájena 10. května v Příbrami. Trénovalo se dvoufázově v areálu Nový rybník. Následně mužstvo odjelo na soustředění do Domažlic, kde se trénovalo až třífázově.

V soutěži příbramští vojáci kromě jiného armádního týmu VTJ Mělník neměli soupeře. Nakonec na prvním místě se se stejným ziskem bodů, ale lepším skóre umístila VTJ Příbram.

34	30	2	2	303 : 49	62 bodů

V rozhodujícím utkání mezi vítězi jednotlivých skupin vyhrálo mužstvo VTJ Příbram na historickém zimním stadionu v Praze na Štvanici nad týmem 1. ČLTK Praha, když zvítězilo nevídaným výsledkem 11 : 1 a zajistilo postup do 1. NHL.

Jednoznačně se projevila dobrá připravenost celého kolektivu a výsledky hovořily za vše. Ze šesti utkání vojáci vyhráli s výjimkou jednoho nerozhodného výsledku všechny zápasy s impozantním skóre 41 : 8.

Výsledky:	VTJ Příbram – ČLTK	1 : 11
	VTJ Příbram – Slavie Karlovy Vary	11 : **0**
	VTJ Příbram – Slovan Louny	2 : 1

na hřišti soupeřů

ČLKT – VTJ	1 : 11
Karlovy Vary - VTJ	2 : 7

Louny – VTJ 3 : 3

Tímto byl úspěšně splněn cíl, který si oddíl pro tuto sezónu vytyčil. Bylo to po třetí, kdy se příbramskému hokeji podařilo vstoupit do nejvyšší hokejové soutěže na území Čech. (předtím Dukla Příbram, Baník Příbram, VTJ Příbram).[43)]

Sezónu **1980 – 1981** lze charakterizovat jako **„po deseti letech opět v 1. NHL...."**

Po výběru a náročných testech se konsolidoval pro následující sezónu tento kádr:

brankáři: Dušek, Neuvirth, Kopřiva

obránci: Trtík, Koutník, Peterka, Ondrušek, Plaček, Dibelka, Rožnár,

útočníci: Vančura, Mach, Růžička, Šlechta, Pitel, Jilemnický, Bydžovský, Kubát, Smítka,

Černý, Formánek, Kusý, Zuzin, Pihrt, Metelec, Prokop.

Špatný začátek v soutěži se výsledně projevil i v nepříznivých výsledcích mužstva. Následně celá situace měla neblahý vliv na psychiku mužstva, což vyvrcholilo v nedobrých vztazích uvnitř kolektivu a v celkovém herním útlumu.

Soupeři VTJ Příbram v 1. NHL byla tato mužstva:

Slovan Ústí nad Labem
VTŽ Chomutov

Šumavan Vimperk
Baník Sokolov

Dukla Jihlava „B"
DP ČLTK Praha

ZVVZ Milevsko

Jitex Písek

Stadion Liberec
VTJ Litoměřice

Slavia Praha

Do prolínací soutěže sestoupila 4 mužstva. DP ČLTK Praha, VTJ Litoměřice, Jitex Písek a VTJ Příbram. Ve vzájemných zápasech příbramští vojáci neuspěli a sestoupili do nižší soutěže, tedy do přeboru. Po tomto sestupu odstoupil trenér Ladislav Šmíd, který zcela jistě zanechal v Příbrami veliký kus poctivé práce.

Sezóna **1981 – 1982** byla ve znamení neúspěšného působení mužstva v 1. lize. Oddíl stál na prahu zrušení. Tedy opětovně nastupoval VTJ Příbram v Krajském přeboru I. třídy. Pod vedením nového trenéra Ctibora Michala se znovu vytvořil nový hokejový tým, do kterého se vrátili jednak z Příbrami již odvelení vojáci a nováčci. Tým tvořili tito hráči:

brankáři: Adamec, Neurvith, Šimko, Dušek

obránci: Trlík, Dibelka, Brunclík, Ondrušek, Prokop, Svitavský

útočníci: Chlebec, Moravec, Revay, Polák, Kubát, Černý, Bydžovský, Čamra, Petrov, Kusý, Zuzin, Formánek, Braslavec.

Soupeřem vojáků v Příbrami byl další příbramský klub a to Baník. Dále Spolana Neratovice, Kaučuk Kralupy, Karbo Benátky, Nymburk, Beroun, ČSAD Benešov, Sp. Vlašim.

Je možno jednoznačně říci, že vojáci v Krajském přeboru neměli soupeře a po zásluze nastoupili do kvalifikace, kde však neuspěli. Při rovnosti bodů na lepší skóre postoupili do 1. NHL vojáci z Litoměřic.

Příbramští nadále zůstávali v Krajském přeboru. Do nové sezóny **1982 – 1983** vstupovali hráči s velkými ambicemi. Je třeba zdůraznit, že i když nepostoupili do vyšší soutěže, celou sezónu hráli velmi dobře a nakonec nepostoupili pouze díky horšímu skóre. Nehledě na to, že trenérský post byl posílen o Pavla Podrazila, který již v minulosti u příbramských vojáků úspěšně působil.

Trenérské duo Podrazil a Ctibor mělo k dispozici tyto hráče:

brankáři: Harazin, Štraus, Šimko

obránci: Jindra, Urban, Chudý, Brunclík, Bauerfeid, Suchopár, Hrůzek, Raujta, Svitavský.

Vojáci po celou sezónu byli v čele soutěže a s pěti bodovým náskokem se probojovali do nástavbové soutěže, kterou nakonec vyhrál Baník Příbram.

Konečné pořadí:

1)	Baník Příbram	25	20	3	2	164 : 72	43 bodů
2)	VTJ Příbram	25	20	2	3	171 : 40	42 bodů

Do II. NHL postoupily oba Příbramské týmy, jak Baník, tak i VTJ.

V sezóně **1983 – 1984** došlo opět ke změně na pozici trenéra. Místo Pavla Podrazila přišel bývalý libový hráč

MOTORU České Budějovice Josef Anderle. Po doplnění mužstva nováčky a testu jejich výkonnosti, byl stanoven konečný kádr:

brankáři: Harazin, Kněžický, Kahoun

obránci: Urban, Bauerfeid, Chudý, Rokyta, Hrůzek, Jindra, Volena, Odehnal, Šafář

útočníci: Kvasnica, Krahulec, Švatner, Novotný, Plesník, Holenda, Gál, Vach, Záhlavník, Hamr, Řezáč, Skála.

Skupinu „A" II. NHL tvořili tato mužstva:

Dukla Jihlava „B"

ZVVZ Milevsko

Jitex Písek

VTJ Příbram

VTJ Tábor

Baník Příbram

VTJ Mělník

VTJ Sušice

Tým VTJ Příbram skončil na **4. místě** s tímto výsledkem:

VTJ Příbram 28 15 4 9 124 : 88 34 bodů

Pro sezónu **1984 – 1985** bylo výhodou, že trenérem nadále zůstal Josef Anderle. Po sportovních výběrech jak na ledě, tak i mimo něj se stabilizoval tento kádr:

brankáři: Kněžický, Kahoun, Látal

obránci: Odehnal, Kalina, Macho, Kaňkovský

útočníci: Gál, Holenda, Ira, Eliáš, Vach, Záhlavník, Lošek, Hamr, Skála, Hřeben, Vaněk, Peterka.

S tímto kádrem se VTJ Příbram po celou sezónu pohyboval v popředí tabulky. Jelikož e mužstvo umístilo na 3. místě soutěže, lze tvrdit, že cíl stanovený před sezónou byl splněn. Soupeřem v II. NHL byla mužstva:

VTJ Tábor

Jitex Písek

BNZ Milevsko

Baník Příbram

Škoda Rokycany

US Praha

Konstruktiva Praha

VTJ Příbram dosáhla těchto výsledků:

3. VTJ Příbram	**28**	**15**	**5**	**8**	**152 : 111**	**35 bodů**

V sezóně **1985 – 1986** došlo ke změně ve vedení oddílu. Nicméně tato změna se nijak neprojevila na chodu Klubu jako takového.

Již přípravné utkání ukazovalo jednoznačně na skutečnost, že mužstvo je pro soutěž velmi dobře připraveno. Po celou dobu soutěže se pohybovalo v čele tabulky, až prohra v derby s Baníkem odsunula VTJ na konečné druhé místo. V sezóně v dresu VTJ nastupovali:

brankáři: Žalmánek, Odráška

a hráči: Izrmayer, Zvolenský, Křiva, Klik, Duba, Kovář, Vakula, Švaubner, Zvolenský, Šťastný, Eliáš, Hřeben, Zaoral, Spilka, Kauschvitz, Měsíček, Volák, Kaňkovský, Kalina, Peterka a Vaněk.

Druhé místo VTJ Příbram obsadila s tímto výsledkem

2. VTJ Příbram 28 19 2 7 141 : 88 40 bodů

Po skončení soutěže odešel trenér Josef Anderle a přišel Václav Červený, bývalý hráč 1. ČLTK Praha.

Komplikace v sezóně nastaly již v začátku přípravy na sezónu **1986 – 1987.** Nový trenér měl v počátku pouze torzo hráčů, kteří zůstali po předchozí sezóně. Bohužel se převážně jednalo o hráče s minimem herních zkušeností v soutěžích dospělých. Doplnění kádru nastalo až po prázdninových výkonech, kdy byl pro II. NHL v Příbrami konsolidován tento tým:

brankáři: Žalmánek, Livrc, Ptáček

obránci: Hajko, Spilka, Soukup, Nečas, Kocián, Běhal, Blecha, Štelcich

útočníci: Švaubner, Šťastný, Dostál, Volek, Fiala, Surma, Fanta, Silovský, Bartoň, Richter, Opravil, Šimek, Žádník.

Vojenský tým VTJ Příbram stejně jako v předchozích sezónách si udržel svou kvalitu a stále se držel v popředí tabulky nakonec mezi týmy:

Tábora VTJ

Milevska

Písku

Rokycan

Klatov

Tábora VS

Baníku Příbram

Skončil na **3. místě** s tímto výsledkem:

3. VTJ Příbram 28 18 4 12 120 : 108 28 bodů

V této sezóně sestoupil se ziskem pouhých 9. bodů Baník Příbram.

Snad je možno podotknout, že VTJ Příbram bylo vyhlášeno jako nejlepší v soutěži slušnosti mezi všemi týmy II. NHL.

Před sezónou **1987 – 1988** odešel do zahraničí trenér Václav Červený. Místo něj byl do funkce uveden Gustav Šejda, trenér 1. třídy. Snad je možno zdůraznit, že teprve po 25 letech činnosti vojenského klubu, mohl hrát za vojenský celek odchovanec příbramského hokeje a to útočník Ladislav Chalupný. Vzhledem ke kritice trenéra Šejdy, byl posílen post trenéra o Bohumíra Kinkora, který předtím působil ve VTJ Písek. Za tým v této sezóně nastoupili tito hráči:

brankáři: Linc, Ptáček a Náprstek, Oliva, Kotala, Potěšil, Vavroš, Dostál, Jehlář, Oháňka, Chromec, Lacman, Stárek, Šimek, Zajíček, Patočka, Silovský, Chalupný, Štelcich, Rolr, Kašpar, Černý, Richter, Fanta, Stehlík, Fiala.

Jako již poněkolikáté, vojáci se pohybovali na čele tabulky. Na ledě odváděli výborné výkony, které přilákaly do hlediště poměrně vysoké návštěvy. Nebylo výjimkou, že divácký zájem převyšoval počet jeden tisíc. Což na soutěži II. NHL byla poměrně významná návštěva. Na třetím místě se umístili vojáci s tímto výsledkem:

3. VTJ Příbram 28 16 6 6 135 : 98 38 bodů

Pro sezónu **1988 – 1989** si opětovně nové vedení hokejového klubu dalo za sportovní cíl obstát úspěšně v soutěži a minimálně se probojovat do kvalifikace o I. NHL. Mužstvo bylo jako v uplynulé sezóně vedeno trenéry Bohumírem Kinkorem a Gustavem Šejdou. Jako vždy byl vojenský tým neustále v popředí tabulky. Otázkou je, zda sezóna byla úspěšná či nikoliv. Vojáci se umístili na druhém místě, i když měli o 3 góly horší skóre jako vítězný celek Milevsko. Konečná tabulka vypadala takto:

1.	Milevsko	28	16	3	9	134 : 101	35 bodů
2.	**VTJ Příbram**	**28**	**16**	**3**	**9**	**134 : 104**	**35 bodů**

Za VTJ hráli: Černý, Sirotek, Svoboda, Křivohlávek, Sekauška, Lenďák, Zlabník, Kovařík, Novotný, Sbrounener, Mošna, Česlík, Pěnička, Vavroš, Chalupný, Oliva, Salát, Zajíček, Oháňka, Pazler, Všetečka, Rogoz, Laemen, Kotala, Náprstek, Kašpar, Šráche, Potěšil a Balík.

Sezóna **1989 – 1990** byla pro vojenský oddíl jako takový zcela jistě sezónou **poslední**, neboť se ohledem na nové ekonomické podmínky při vedení sportovních oddílů, začalo docházet k útlumu finančních prostředků do armádních celků, tedy rovněž do vojenské Příbrami. Stávající sezónu mužstvo zahájilo s velkými očekáváními, neboť jak již bylo shora uvedeno, postup do kvalifikace o I. NHL utekl VTJ Příbram pouze o čtyři obdržené branky. Ke změně došlo na postu trenéra, kdy Gustava Šejdu nahradil František Hlinka. Mužstvo do soutěže nastupovalo v tomto složení: Sirotek, Mošna, Lenďák, Behún, Svačina, Steintauer, Ondel, Dopita, Křivohlávek, Pechánek, Svoboda, Rapout, Česlík, Klepsa, Bouda, Barchánek, Vinklárek, Háje, Černý, Svoboda, Leurenčík, Dolníček, Trončinský, Melver, Nedvěd, Hubáček.

Nejvíce branek vstřelili

l: Trončínský 18, Česlík a Dopita 13.

Opětovně přes velmi dobré výkony po celou dobu soutěže končí VTJ Příbram na druhém místě se ztrátou čtyř bodů na vítězný Sokolov a to s tímto výsledkem:

2. VTJ Příbram 28 18 5 5 139 : 69 41 bodů

Jak již bylo výše uvedeno, v nadcházející sezóně dochází ke spojení VTJ Příbram, Baník Příbram a Jiskra Příbram (občanské sdružení , které mělo pouze žákovská mužstva)s tím, že od tohoto okamžiku začal fungovat pouze jediný subjekt.[44)]

Poznámky a odkazy:

1) Archiv Jana Šejny

2) Archiv ing. Václava Žáka

3) Archiv Jaroslava Minaříka

4) Archiv ing. Václava Žáka

5) Historie klubu. hcpribram.cz [online]. [vid. 2013-10-11]. Dostupné z: http://hcpribram.cz/index.php?page=240

6) Archiv ing. Václava Žáka

7) Archiv ing. Václava Žáka

8) Příbramsko. Příbram: Okresní úřad Příbram, 1990, roč. 1990, č. 32.

9) Příbramsko. Příbram: Okresní úřad Příbram, 1991, roč. 1991, č. 38.

10) Příbramsko. Příbram: Okresní úřad Příbram, 1992, roč. 1992, č. 12.

11) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1993, roč. 1993, č. 212.

12) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1994, roč. 1994, č. 34.

13) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1994, roč. 1994, č. 187.

14) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1994, roč. 1994, č. 224.

15) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1995, roč. 1995, č. 29.

16) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1995, roč. 1995, č. 17.

17) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1995, roč. 1995, č. 215.

18) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1995, roč. 1995, č. 190.

19) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1996, roč. 1996, č. 11.

20) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1996, roč. 1996, č. 15.

21) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1996, roč. 1996, č. 218.

22) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1997, roč. 1997, č. 55.

23) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1999, roč. 1999, č. 189.

24) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1999, roč. 1999, č. 24.

25) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1999, roč. 1999, č. 190.

26) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 1999, roč. 1999, č. 205.

27) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 2000, roč. 2000, č. 195.

28) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 2000, roč. 2000, č. 205.

29) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 2000, roč. 2000, č. 207.

30) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 2000, roč. 2000, č. 211.

31) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 2001, roč. 2001, č. 57.

32) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 2001, roč. 2001, č. 211.

33) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 2001, roč. 2001, č. 217.

34) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 2002, roč. 2002, č. 31.

35) Historie klubu. hcpribram.cz [online]. [vid. 2013-10-11]. Dostupné z: http://hcpribram.cz/index.php?page=240

36) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 2002, roč. 2002, č. 216.

37) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 2003, roč. 2003, č. 214.

38) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 2004, roč. 2004, č. 62.

39) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 2004, roč. 2004, č. 208.

40) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 2005, roč. 2005, č. 31.

41) Archiv Jana Šejny

42) Archiv ing. Václava Žáka

43) Příbramský deník. Příbram: Vltava, 2011, roč. 2011, č. 72.

44) Archiv ing. Václava Žáka

6 Hráčské a trenérské osobnosti příbramského ledního hokeje

6.1 Radko Černý

Nejvýznamnější osobností, která stála u zrodu ledního hokeje v Příbrami, je bezpochyby **JUDr. Radko Černý**, který v Příbrami působil jako advokát v Advokátní kanceláři svého otce. Ten byl v roce 1942 popraven nacisty za schvalování atentátu na R. Heidricha. Nicméně pohnutý rodinný osud mu nezabránil v tom, aby se ve volném čase naplno věnoval své zálibě a to lednímu hokeji. Byl v sestavě LK Příbram dne 15. ledna 1933 při prvním vítězství v ledním hokeji v Příbrami. Osobně o této historické události píše první reportáž. V příbramském klubu působil nejen jako hráč, ale i jako jednatel, dnes vedoucí, tedy hlavní organizátor činnosti mužstva. Dále jako kronikář či předseda oddílu v letech 1939, 1940. Společně s A. Procházkou prakticky zastávali v letech 1933 – 1945 všechny funkce v klubu a současně se samozřejmě s ostatními hráči zúčastňoval prací na úpravě hřiště. V letech 1944,1945 rovněž působil ve funkci sekretáře, matrikáře, archiváře a to u mužstva, kterému současně dělal trenéra.[1)]

Při utkání LPK Příbram, proti týmu SKAUTI TŘEBOŇ s výsledkem 0 : 1 v sezóně 1936 – 1937, nastoupil k padesátému utkání za Příbram.

Dne 15. ledna 1943 byla v Příbrami oslava významné hokejové události. Bylo to 10 let od doby, co LPK (lyžařský příbramský klub) sehrál svůj první zápas. Z hráčů, kteří nastoupili v prvním zápase za Příbram, aktivně působil pouze JUDr. Radko Černý, který byl „nejpilnějším" hráčem týmu. Za těchto 10 let nastoupil ve 129 zápasech a jen v 9 utkáních chyběl.[2)]

S aktivní činností skončil až v roce 1956, a to v době, kdy měl za LPK odehráno více jak 200 zápasů, což lze považovat s ohledem na podmínky pro lední hokej v té době, za úctyhodný počet.

Se sportem skončil ze zdravotních důvodů, neboť onemocněl tuberkulózou a následné dlouhodobé léčení mu již neumožnilo následně se věnovat hokeji a to již ani jako funkcionář.

Zemřel v roce 1984 ve věku nedožitých sedmdesáti let.[3)]

6.2 Zdeněk Andršt

Následně mezi nejznámější hráčské a funkcionářské osobnosti příbramského hokeje patří **JUDr. Zdeněk Andršt**

(nar. 5.10.1912, zemřel 23.10.1985), spoluhráč z obranné dvojice s R. Černým.

V příbramském hokeji působil v poválečném období a to od roku 1946. Do této doby působil v klubech SSC ŘÍČANY (1932 – 1935), ČSK VYŠEHRAD (1935 – 1936) a SK SLAVIA (1936 – 1946).

Ve známost však vešel především jako funkcionář. V Příbrami stál v pozici člena Výboru příbramských klubů SK HORYMÍR a SK PŘÍBRAM, v roce 1948. V letech 1958 – 1961 působil jako člen ústřední trenérské rady. Následně působil jako předseda Svazu ledního hokeje, tehdy ještě ústřední sekce ledního hokeje. V této funkci skončil v roce 1980 po neúspěchu na ZOH v LAKE PLACID (5. místo). Byl nejdéle činným nejvyšším představitelem československého hokeje (19 let). Pod jeho vedením získali českoslovenští hokejisté tři tituly mistrů světa a to v letech 1972, 1976 a 1977. Osm stříbrných medailí na MS a ZOH a pět titulů mistrů Evropy.[4)] Jedná se o velkou osobnost československého hokeje, která svojí především funkcionářskou kariéru, začínala právě v Příbrami. Významnou mírou se zasloužil o vytvoření přijatelné atmosféry v hokejovém hnutí ve složité době na přelomu šedesátých a sedmdesátých let. Na své působení v Příbrami s láskou vzpomínal: „ Byl jsem v Příbrami rád, zamiloval jsem si město i lidi – spoluhráče, činovníky, kamarády. Dal jsem sportu v Příbrami vše, co bylo v mých silách a přál bych si, **aby se dlouholetá tradice ledního hokeje v městě udržela.**[5)]

6.3 Václav Žák

Za největšími úspěchy příbramského hokeje stál vždy jeho trenér **ing. Václav Žák, nar.** 10.8.1929 +17.10.2013, který zcela jednoznačně předčil všechny své trenérské konkurenty, neboť se mu podařilo s oběma příbramskými mužstvy postoupit do I. národní hokejové ligy. Tedy nejvyšší hokejové soutěže v České republice (2. nejvyšší hokejová soutěž).

Když příbramský Baník začal trénovat v sezóně 1977 – 1978, kromě trénování „A" mužstva v klubu, působil jako jeho metodik.

Za postupem do stejné soutěže, tedy do I. NHL, stál již jako trenér Dukly Příbram a to v sezóně 1970 – 1971. To však bylo ještě v době, kdy příbramská Dukla hrála a trénovala na stadionu v Plzni. Jako trenér zůstal na lavičce „A" mužstva do sezóny 1984 – 1985, kdy jej nahradil trenér Josef Bruk, donedávna osobní trenér brankáře Dominika Haška (HC Pardubice, Buffalo Sabres, Detroit Red Wings).

Určitě je nutno zmínit zásluhy ing. Žáka o založení a vzestup hokejového mužstva Dukla Příbram, a to od roku 1962 prakticky až do roku 1992, kdy došlo ke spojení s HC Příbram.

V mužstvu Dukly působil nejdříve jako hráč a trenér. Veškerým těmto povinnostem se plně věnoval a díky tomu postoupil ze IV. třídy do III.

V Dukle trénoval takové hráče, kteří poté, co se vrátili z výkonu základní vojenské služby, nastupovali v týmech 1. ligy.

Čermák – Kladno

Gulaši – Plzeň

Bahenský, Svatoš, Březina – Litvínov

Radovanský, Herstus, Barák – Sparta Praha

Provazník, Pecivál, Semonský – Pardubice

Branda, Ton, Šimíček – Chomutov.[6)]

6.4 Jan „Gusta" Havel

Mezi nejvýznamnější hokejové nikoliv trenérské osobnosti na trenérské lavičce příbramského Baníku patří kolínský rodák **Jan „Gusta" Havel, nar. 10.11.1942.** Je však nutno říci, že byť v hokeji působil jako hráč i jako trenér, své věhlasnosti dosáhl především jako vynikající hokejista. Byl účastníkem čtyř mistrovství světa (1967 – 1969, 1971), Mistr Evropy z roku 1971, účastník Zimních olympijských her v roce 1968 a 1972 – držitel bronzové olympijské medaile. V reprezentaci

ČSSR sehrál 63 utkání a vstřelil 34 gólů. S hokejem začal v Tatře Kolín (1951-1961), Dukla Litoměřice 1961-1962), Dukla Jihlava (1962-1963), Sparta Praha (1963- 1975), skončil ve Slavii Praha (1975-1979). Odehrál v nejvyšší soutěži 13 sezón, tj. 460 startů, 286 branek, byl nejlepší ligovým střelcem v sezóně 1967/68 (38 branek). Byl znám jako konstruktivní hráč, výborný bruslař s vynikajícím citem pro zakončení akcí. Do Sparty přišel jako střední útočník, ale největších úspěchů dosáhl na pozici pravého křídla. Jeho hokejová kariéra byla velmi úspěšná, **na své hokejové úspěchy však jako trenér již nenavázal**. Na pozici trenéra začal působit jako hrající asistent v pražské Slavii, v letech 1978-80 ve Slavii působil jako hlavní trenér (v té době Slavie hrála 2. ligu), dále působil bez větších úspěchů v klubech Kaučuk Kralupy, ČKD Slaný a v Kolíně.[7)] **V příbramském Baníku působil jako hlavní trenér v letech 1985-1987**. V Příbrami, i když jeho působení nelze označit za vyloženě úspěšné, zanechal velký dojem především jako člověk, byl a do dnešních dnů je velice oblíben, je zván ke všem hokejovým výročím, včetně výročí v rodinách hráčů, které v té době trénoval. Do Příbrami jezdí i jako manažer staré gardy československých reprezentantů, kteří se pravidelně utkávají se starou gardou Příbrami. Dá se říci, že posledním klubem, ve kterém trénoval je HC Příbram, po odchodu z Příbrami se již začal věnovat jiným aktivitám, které nebyly spojeny s ledním hokejem. Ráda bych využila úryvku z knihy napsané samotným Janem Havlem, kde popisuje své působení v příbramském hokejovém klubu na postu trenéra. Jedná se o

úryvek z knihy JAN GUSTA HAVEL – hokejový VIVALDI

(vydáno r. 2001, autor Jiří Moc)

„… z Kolína mě propustili a byl jsem volný. Nabídku jsem dostal už den poté. Zavolal mi pan Skuhrovec, předseda ledního hokeje v Příbrami. Přijedu zítra a mám pro tebe solidní návrh…!

Ale ještě ten večer se za mnou zastavil Pepík Bruk (dnes osobní trenér Dominika Haška), bývalý příbramský brankář a výborný trenér mládeže. V té době snad dokonce trénoval první mužstvo. Řekl mi, o co jde. Kdo je kdo. Dal mi cenné informace, abych měl nazítří to rozhodování snadnější. Ráno přijel Karel Skuhrovec a podnikový právník JUDr. Polčík, s nabídkou. Byla příjemná a výhodná. Vzali mě jako bývalého špičkového hokejistu a vážili si toho. Nabídli mi ubytování, práci, protože jsme stále ještě museli povinně chodit do zaměstnání a seznámili se situací. Základem týmu Baníku Příbram byli starší hokejisté doplnění mladými kluky. Nebylo to pro začátek málo. Tvrdá letní příprava proběhla dobře. Jediný malér byl v nerovnoměrném oceňování hráčů. Ti, kteří byli zaměstnaní v rudných dolech měli zhruba o 3.000,- Kč méně než „uraňáci". A protože si to samozřejmě řekli, byl to neustálý zdroj problémů. Hráči na sebe žárlili a možná si i záviděli. Já ale musel vytvořit kompaktní tým. Aby všichni měli motivaci a chtěli dobře hrát. Tím jsem začal. K ruce jsem dostal Pepíka Abraháma. Ještě hrál, a zároveň byl mým asistentem. Hodně mi pomohl, protože byl několik let v oddíle a o všem hodně věděl.

První sezónu jsme odehráli skvěle a skončili na třetím místě. Byl to úspěch, ale chtěli jsme výš – postoupit do vyššího patra. Na tom jsem postavil svůj cíl pro další rok. Když dobře doplníme posilami, podaří se to, řekl jsem výboru.

Druhá sezóna byla opět dobrá. Tahali jsme se s Milevskem o první příčku, ale nakonec jsme ztroskotali na konkurenční

Dukle Příbram a skončili druzí. Dukla hrála v baráži o postup, ale neuspěla. Škoda, že jsme se o to nemohli pokusit my.

I můj **třetí příbramský rok** se ze začátku nevyvíjel špatně. A pak přišel zase ten pověstný „průvan". V polovině soutěže jsme asi třikrát prohráli. Nedostali jsme nikdy „desítku", bylo to jen nešťastně o branku, o dvě, ale to už se opět sešlo vedení a co s tím jako budeme dělat? Neobhajoval jsem sebe. Rozebíral jsem situaci s předsedou Skuhrovcem a jeho kolegou Polčíkem. Nechceme, abys odešel, ale když nebudou výsledky… varovali mě. To si myslíte, že když vyhodíte trenéra, že se to změní? Musíš ty čtyři pět bodů získat, musíš se o to pokusit. Jo, pokusím se, ale co když to nevyjde? Ano, takové je zkrátka ono hokejové zákulisí. Dobře, řekl jsem výboru. Jestli se mnou nechcete sezónu dohrát a máte někoho jiného, souhlasím. Skončím, slíbil jsem.

Mužstvo také nebylo proti. Vlastně poprvé v mé kariéře. Když jsem jim to řekl, někteří sice hlasovali, abych zůstal, ale další byli zjevně pro. Hlavně ti, kteří ode mne dostali sem tam nějakou tu pokutu. Do očí mi ale nikdo neřekl ani půl slova.

S Příbrami jsem se tedy po dohodě rozloučil… ."

6.5 Václav Baďouček

Mezi známé hokejové osobnosti na příbramské lavičce bezpochyby patří **Václav Baďouček,nar.9.2. 1962,** který během rozehrané sezóny 1999-2000 přišel posílit obecné řady HC z Mladé Boleslavy. Po sezóně přišel na pozici trenéra, a to šéftrenér mládeže. Současně pracoval jako asistent hlavního trenéra „A" mužstva Vladimíra Evana, I když dá se říci, že pozice obou trenérů byla stejná.

Václav Baďouček byl v první řadě vynikajícím hokejistou, ve federální lize debutoval na podzim roku 1979 proti Dukle Trenčín. Tehdy mu bylo 17 a půl roku. Dvakrát se zúčastnil mistrovství světa do 20 let. Z Německé spolkové republiky si přivezl v roce 1980 až pátou příčku. V následujícím roce patřil k opoře mužstva a měl velký podíl na zisku tříbené medaile z MSJ ve Spojených státech. Po návratu z výkonu základní vojenské služby, se vrátil zpět do Plzně, kde působil nepřetržitě v letech 1983 – 1991. Po té se na rok uchýlil do Zlína a to v r. 1992 – 1993. Šest let působil v československém reprezentačním béčku, později přejmenovaném na olympijský tým S „A" týmem Československa. Absolvoval pouze jedno delší soustředění k oficiálnímu utkání. Za národní tým však nenastoupil.

V Příbrami tedy začala jeho trenérská kariéra, která sice není tak úspěšná jako ta hráčská. Nicméně Václav

Baďouček patří mezi nejvyhledávanější trenéry. Hned v prvním roce působení v Příbrami, kdy jak již bylo uvedeno působil i jako asistent u „A" mužstva, se mu podařilo postoupit s týmem juniorů do 1. ligy. V příbramském HC ještě působil úspěšně další dva roky na pozici trenéra „A" mužstva a šéfa trenérské rady. Dá se říci, že svoji trenérskou kariéru v Příbrami rozjel úspěšně. Přes Rokycany a Písek se vypracoval až na pozici trenéra, či asistenta u extraligových týmů Karlových Varů a Brna.[8)]

Poznámky a odkazy:

1) archív ing. Václava Žáka

2) archív Jana Šejny

3) archív Milady Heinové

4) GUT, Karel. *100 let Českého hokeje*. Praha: Press, s.r.o., 2008. ISBN 978-80-903552-4-8.

5) archív ing. Václava Žáka

6) archív ing. Václava Žáka

7) GUT, Karel. *100 let Českého hokeje*. Praha: Press, s.r.o., 2008. ISBN 978-80-903552-4-8.

8) Václav Baďouček. daan.estranky.cz [online]. [vid. 2013-09-10]. Dostupné z:http://www.daan.estranky.cz/clanky/vaclav-badoucek.html

7 Příbramští odchovanci v uznávaných světových soutěžích

V této části své diplomové práce bych se chtěla věnovat hokejistům, kteří dle mého názoru jsou odchovanci příbramského hokeje. Dosáhli svých snů a dostali se do uznávaných českých, slovenských, evropských či amerických týmů.

Samozřejmě vzhledem k úrovni příbramského hokeje, již na přelomu žákovského a dorosteneckého věku, přestupovali do uznávaných českých klubů, které mimo jiné disponovali jak kvalitnější hráčskou základnou, tak veškerým hokejovým zázemím, zejména kvalitou trenérského týmu.

7.1 Drahomír Kadlec

Drahomír Kadlec, nar. 29. prosince 1965 v Příbrami, je odchovancem příbramského hokeje, který v dorosteneckém věku přestoupil do klubu PZ Kladno. V Kladně v sezóně 1985 – 1986, tedy v 19-ti letech, začal hrát 1. hokejovou ligu. Dále v ligové soutěži působil v HC Dukla Jihlava (1986 – 1988), v Poldi Kladno (1988 - 1989). Tímto na dlouhých 10 let odešel hrát lední hokej do zahraničí. Nastupoval v týmech HFK HELSINKY (Finsko) – 1990 – 1993, ESV (Německo) – 1993 – 1997. Dále v klubech TAPPARA TAMPERE (Finsko), BAD TOELZ EC (Německo), EGNA HC (Itálie).

Poměrně dlouhou dobu působil v reprezentačních týmech ČSSR, ČSFR a České republiky.

Je držitelem bronzové olympijské medaile z ZOH v ALBERTVILLE z roku 1992, pěti bronzových medailí z MS v letech 1987,

1989, 1990, 1992, 1993 a zlaté medaile z MS z roku 1996. V současné době se věnuje trénování mládeže v Kladně. Dále tři tituly mistrů republiky a to v letech 2009, 2010 a 2011. Byl draftován týmem Philadelfia Flyers v roce 1988, nicméně do NHL nikdy nenastoupil.[1)]

7.2 Patrik Štefan

Na rozdíl od Drahomíra Kadlece, převážnou část své hokejové kariéry **Patrik Štefan, nar. 16. září 1980** v Příbrami, strávil v nejuznávanější hokejové soutěži světa, tedy v Kanadsko – americké NHL (National hockey ligua). Z Příbrami již v žákovském věku přestoupil do Sparty Praha, kde již v roce 1997 začal extraligovou kariéru v týmu mužů. Nicméně po jedné sezóně v české extralize, přestoupil do severoamerické nižší soutěže NHL do týmu Long Beach Ice Dogs.

Od roku 1999 pravidelně nastupoval v NHL za tým Atlanta Thrashers, který si ho vybral jako jedničku draftu v roce 1999. Je jediným českým hokejistou, který byl nasazen jako „jednička" draftu pro výběr týmů NHL. Takto vysoko nebyl nasazen ani fenomenální kladenský hokejista Jaromír Jágr.

Patrik Štefan patřil mezi největší talenty českého hokeje. Nicméně s ohledem na řadu zdravotních problémů, některá očekávání nestačil naplnit.

V Atlantě působil od roku 1999 do roku 2006. Následně jednu sezónu nastupoval za tým Dallas Stars a poté se přesunul do Evropy, kde působil v sezóně 2007 – 2008 v týmu SC Bern. Avšak pouze ve třech utkáních, poté ze zdravotních důvodů ukončil svou kariéru.

V současné době působí jako hráčský agent v Lagune Beach v Kalifornii. V národním týmu ČR působil v sezóně 2005 – 2006. Na MS v Rize (Lotyšsko), s týmem získal stříbrnou medaili.[2)]

7.3 Petr Kanko

Dalším hráčem, který ledním hokejem začal v příbramských žákovských mužstev a přes extraligovou SPARTU se dostal až do nejuznávanější hokejové soutěže, tedy do Kanadsko-americké národní hokejové ligy je PETR KANKO, nar. 2.7.1984 v Příbrami.

Hokej začal hrát v Příbrami pod vedením trenéra Zdeňka Valčíka. Již od počátku patřil mezi velké hokejové talenty,

sportovně se dokázal vyrovnat dětem o několik let starších. Proto v roce 1995 přešel na hostování do mládežnických týmů pražské SPARTY. V době, kdy prakticky v 16 letech plynule přecházel z dorostu do juniorů a zpět, se hostování změnilo v přestup, když HC PŘÍBRAM za přestup Petra Kanka zinkasoval částku 100.000,-Kč dle tehdy platných přestupových tabulek.[3)] Po přestupu do SPARTY okamžitě začal nastupovat za mužstvo mužů SPARTY PRAHA, ihned při svém prvním startu za muže vstřelil gól. Nicméně jeho myšlenky směřovaly do KANADY. Měl zájem hrát nejlepší juniorskou soutěž. V juniorském draftu byl vybrán jako druhý hráč. Nastupoval za juniorský tým KITCHENER RANGERS v OUTARIO HOCKEY LEAGUE, v šedesáti zápasech získal šedesát bodů, za 28 gólů a 32 asistencí. V týmu se kterým vyhrál celou juniorskou soutěž, patřil v kanadském bodování na druhé místo.

V dospělém „draftu" byl získán týmem LOS ANGELES KINGS, a to jako 66. Většinu času však strávil na farmě týmu v MANCHESTERU. Natrvalo se mu do sestavy KINGS nepodařilo prosadit. V NHL stačil nastoupit pouze v 10 zápasech. Vzhledem k tomu, že se mu nepodařilo v NHL prosadit tak, aby pravidelně za KINGS hrál, vrátil se do EVROPY.

Od sezóny začal hrát v týmech české extraligy a to v TŘINCI, LITVÍNOVĚ a následně v dresu ZNOJMA v rakouské EBEL lize.

V současné době hraje 1. ligu České republiky v týmu HC AZ HAVÍŘOV.

Lze jednoznačně říci, že měl nakročeno ke skvělé hokejové kariéře. Kromě bohaté zámořské štace, působil také v mládežnických x reprezentačních výběrech. Poté ale přišel zlom a následní kariérní pád.

Sám k tomu uvádí „něco se zlomilo, bylo to čistě v mé hlavě, takže si za vše, co se stalo, můžu sám."[4)]

7.4 **Miroslav Kopřiva**

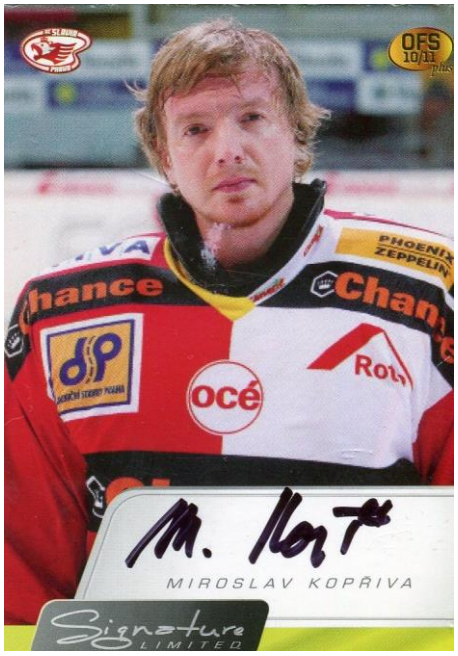

Stejnou snahou o prosazení v Kanadsko-americké NHL je možno charakterizovat dalšího příbramského odchovance, brankáře **MIROSLAVA KOPŘIVU, nar. 5.12.1983.**
V dorosteneckém věku přestoupil do dorosteneckého týmu HC KLADNO, následně však přešel do týmu juniorského.

Za muže začal nastupovat v sezóně 2004 – 2005 a v 1. lize v týmu BEROUNŠTÍ MEDVĚDI. S ohledem na svoji vysokou hráčskou kvalitu, byl „draftován" týmem MINNESOTY WILD. Nicméně převážnou část pobytu působil na farmách klubu HOUSTOUN AEROS (AHL) a AUSTIN (CHL). Když se mu však nepodařilo prosadit v týmu Kanadsko-americké národní hokejové ligy, vrátil se zpět do KLADNA a tři roky hrál v týmu SLAVIE PRAHA.

V současné době je hráčem SLOVANU BRATISLAVA v Kontinentální hokejové lize (KHL). Od trenéra Aloise

Hadamczika, dostal šanci zachytat si v přátelských utkáních proti BĚLORUSKU.[5)]

7.5 Michal Dragoun

Další zajímavou osobností příbramského hokeje, který skončil v nejvyšší hokejové soutěži ČESKÉ REPUBLIKY je **MICHAL DRAGOUN, nar. 12.4. 1983** v Dobříši.

Po působení v žákovských kategoriích v Příbrami, stejně jako mnoho jiných příbramských hokejistů, zvolil i Michal Dragoun přestup do pražské SPARTY. Ve SPARTĚ se propracoval přes všechny mládežnické kategorie až do mužstva mužů SPARTY PRAHA.

Premiéru v extralize si odbyl v necelých devatenácti letech dne 8. prosince 2002 v HAVÍŘOVĚ, kdy zaskakoval za několik zraněných útočníků.

Během sezóny 2003 – 2004 dostal příležitost v sedmnácti extraligových utkáních. Většinu času však strávil v prvoligovém Ústí nad Labem. Další sezóna byla naprosto stejná. Sedmnáct startů za sparťanské áčko, zbytek sezóny dohrál v Ústí nad Labem.

Ročník 2005 – 2006 začal v prvoligovém BEROUNĚ. Ale po příchodu trenéra Fr. Výborného do SPARTY, se natrvalo vrátil i Michal Dragoun, aby vytvořil útočnou formaci

s Langhammerem a Růžičkou. V této sezóně získal se SPARTOU svůj první mistrovský titul. V následující sezóně, jako člen základního kádru pražské SPARTY, titul mistr ČR obhájil. Nicméně místo v týmu si neudržel a tak přes provolbové týmy Ústí nad Labem a Písku, zakotvil do současné doby v týmu Kladenských rytířů, kde patří mezi nejproduktivnější útočníky.[6)]

Poznámky a odkazy:

1) GUT, Karel. *100 let Českého hokeje.* Praha: Press, s.r.o., 2008. ISBN 978-80-903552-4-8.

2) In: Wikipedia: *the freefree* <*http://generator.citace.com/dok/yRmmoPohuX4Po85o?kontrola=1*> *encyclopedia [online]. San Francisco (CA)*: Wikimedia Foundation*, 2001- [cit. 2014-04-10]. Dostupné* z:http://cs.wikipedia.org/wiki/Patrik_%C5%A0tefan <http://cs.wikipedia.org/wiki/Patrik_%C5%A0tefan>

3)osobní rozhovor Josef Liška

4) Petr Kanko. In: *hokejportal.cz [online]. [vid. 2013-10-30].* Dostupné z*:* http://www.hokejportal.cz/hrac/4161-petr-kanko.php

5) Miroslav Kopřiva.In*:* Zivotopis-osobnosti.cz *[online]. [cit. 2014-03-19].* Dostupné z*: zivotopis.osobnosti.cz/miroslav-kopriva.php*

6) Michal Dragoun In: *hc-kladno.cz [online]. [vid. 2013-10-30].* Dostupné z: http://www.hc-kladno.cz/cz/dragoun-michal

8 Legendy v příbramském hokeji

8.1 Tomáš Jelínek

Opačnou cestu, tedy že v dresu příbramského hokejového klubu skončil svoji bohatou hokejovou kariéru, zvolil **TOMÁŠ JELÍNEK, nar. 29.4.1962 v Praze.**

Za HC Příbram nastupoval v sezóně 1999-2000 když za svého působení dokázal jak svými výkony, tak i chováním mimo ledovou plochu, přilákat do příbramských ochozů velký počet fanoušků. Například na utkání s mužstvem MOSTU (7 : 6 pro Příbram), za které nastoupilo pět aktivních či bývalých extraligových hráčů (např. Kašťák, Balász), přišlo více jak 1.500 platících diváků.

Během své kariéry vystřídal pět extraligových klubů, působil i v zahraničí (Švýcarsko, Německo).

Do NHL se dostal až na sklonku své kariéry. V roce 1991 nastupoval v týmu OTTAWA SENATORS, nicméně následné zranění menisku a křížového vyzu, bylo příčinou ukončení angažmá v Kanadsko-americké národní hokejové lize.

Je držitelem čtyř bronzových medailí, které získal v dresu reprezentačního družstva ČSFR (ČSSR). V nejvyšší československé a české hokejové soutěži odehrál 697 utkání.

Na Olympijských hrách v roce 1992 v Albertville (Kanada) byl členem ALL STARS výběru olympijských her. V letošním roce byl zapsán jako hokejová legenda do síně slávy pražské SPARTY.

V současné době pracuje jako správce sportovního hřiště v Praze NA FRANTIŠKU a od sezóny 1999/2000 působí jako skaut pro tým CALGERY FLAMES.[1)]

8.2 Jaroslav Minařík

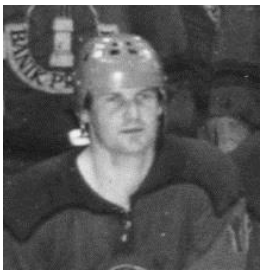

Největší hráčskou osobností příbramského hokeje je bezesporu **Jaroslav Minařík, nar. 6.9.1955 v Příbrami,** přestože měl možnost s ohledem na zájem prvoligových týmů Příbram opustit, přestoupit v seniorském věku do jiného klubu, zájem o něj měly Sparta Praha, Dukla Jihlava i slovenská Dukla Trenčín.

Příbramským klubům zůstal věrným prakticky až do současné doby, kdy ještě působí jako hráč v klubu Spartak Příbram. Podle trenéra Ing. Václava Žáka, který jej vedl v seniorském týmu v Příbrami, se jedná o hráče s úžasnou inteligencí, výbornou technikou a produktivní střelbou. Jeho střelecké rekordy budou jen těžko v Příbrami překonány.

Měla jsem možnost s panem Jaroslavem Minaříkem se osobně setkat a položit mu několik otázek, které by mapovaly celou

jeho bohatou hokejovou kariéru, prakticky od počátku do současnosti.

Mohl byste se vyjádřit k Vašim sportovním aktivitám, kdy, kde a za jakých okolností jste začal hrát lední hokej?

Bruslit jsem začal v 5 letech na rybníce v Trhových Dušníkách. Všichni mí vrstevníci v této vesnici, drtivá většina byli kluci, jsou samouci. Pokud mrzlo, byli jsme na ledě každý den od rána, často až do večera.

Byla mezi námi spousta talentovaných hokejistů. Bohužel v Příbrami v té době nebyl zimní stadion. Proto většina z nás, včetně mě, začala hrát aktivně fotbal.

Od svých 8 let jsem hrál za žáky v Trhových Dušníkách, až do 15 let, kdy jsem odešel do Příbrami hrát za dorost Baníku Příbram. Fotbalový dorost tehdy vedl pan Josef Ondračka. Byl to vynikající člověk a trenér, na kterého rád vzpomínám. Jeho jednoduchá a selská trenérská filosofie mi moc vyhovovala. Byl jsem hrotovým hráčem bez speciálních úkolů s cílem střílet branky. Baník Příbram měl tehdy vynikající dorost, kde hráli pozdější dlouholetí hráči dnešního FK (Rychlý, Weiner, Bláha, Prostecký). Strávil jsem tam tři sezony a nastřílel 102 branek v soutěžních utkáních. Nebylo to jednoduché období. V mých 16 letech byl v Příbrami postaven zimní stadion a já začal hrát i hokej za Baník Příbram. Předtím jsem odehrál pouze jedno exhibiční utkání za tým Dukláčku. Ten sestavil ing. Žák proti Obecnici, kterou jsme porazili 7:5. Tehdy jsem vstřelil 6 branek. To vše proběhlo ještě před otevřením zimního stadionu ve Lhotě na přírodním ledě, kde tehdy hrála Dukla Příbram divizi a postoupila do II. ligy. Za Duklu tehdy hráli také otcové dnešních ligových hráčů (Kuchler, Branda, Bahenský).

V kolika letech jste začal nastupovat v „A" týmu Příbrami, tedy mezi dospělými a o jakou soutěž se v té době jednalo?

Mezi dorostence Baníku jsem přišel v roce 1971. Má představa o kvalitě tehdejších dorostenců se diametrálně lišila od mých představ. Myslel jsem, že tito kluci budou již zdatnými hokejisty. Po několika trénincích jsem zjistil, že s partou mých kamarádů z rybníku by proti nám neměli šanci. Hráči neměli žádné bruslařské základy. Pojem taktiky neexistoval. Také proto jsem se stal už v první sezoně klíčovým hráčem. Nasbíral jsem v kanadské bodování 70 bodů (41 + 29). Ihned v následující sezoně jsem pendloval mezi dorostem a I. týmem Baníku. Další sezonu jsem již odehrál za I. mužstvo. Dorostu jsem pouze vypomáhal v důležitých zápasech. Problém byl v tom, že souběžně s hokejem jsem hrál již zmíněnou dorosteneckou ligu za Baník Příbram ve fotbale. V 19 letech jsem se musel rozhodnout, jestli dát přednost fotbalu nebo hokeji. Dlouho jsem neváhal. I přesto, že jsem odehrál za tehdejší fotbalový tým mužů Baníku Příbram (trenér „Manda" Linhart) pár přípravných zápasů, zvolil jsem hokej. Cítil jsem, že ho umím lépe a také mě více bavil. Fotbal neměl ten správný adrenalinový náboj.

Měl jste nabídky na působení i v jiných klubech?

Od této doby jsem se zaměřil pouze na hokej. V mé druhé sezoně v týmu jsme postoupili do II. ligy pod vedením, dnes již zesnulého, trenéra Pavla Volka. Ten většinu své hráčské dráhy působil ve Spartě. Zařídil mi také dvouměsíční hráčskou stáž ve Spartě (pohár osvobození). V tomto poháru hrály vesměs libové týmy. Měl jsem tedy možnost zahrát si například proti Kladnu (tehdejšímu mistru) proti reprezentantům jako byli Nový, Novák, Pospíšil, Kaberle a podobní. Nebo také Pardubicím s Martincem, Šťastným, Novákem.

Sparta mi nabídla angažmá. Musel bych ale v brzké době absolvovat základní vojenskou službu v Jihlavě nebo v Trenčíně. Vzhledem k tomu, že jeden můj dědeček byl Mlynár a druhý Kulak, byl jsem vychováván v duchu odporu ke službě ve státních komunistických složkách. Nakonec se mi díky Dr. Peleščákovi podařilo vojně vyhnout. Musel jsem ale podepsat, že budu pracovat v uranovém průmyslu do 30 let věku. Díky tomu jsem si nejspíše pokazil hokejovou kariéru a zůstal hrát II. ligu v Příbrami. Musel jsem odmítnout několik nabídek ligových mužstev (Sparta, Slavia, Budějovice, Litvínov). Přestože toho dnes trochu lituji, musím říci, že hokej v Příbrami nebyl špatný. Zvláště rivalita s Duklou byla velmi adrenalinová.

Tehdejší lampasáci se mě snažili dostat na vojnu. Když se ale dozvěděli, že mám tchána generála, dali mi pokoj.

Jak dlouho jste hrál za Baník Příbram, příp. hrál jste ve své kariéře za jiný, než příbramský klub?

Za I. tým Baníku Příbram jsem hrál nepřetržitě od sezony 1973/74 až do roku 1990. Od ledna 1991 se datuje mé angažmá v Rakouském Leoben. Tam jsem zaskočil za zraněného příbramáka Františka Sirotka, který měl zlomenou ramenní kost. SV Leoben hrál v Rakousku něco jako u nás byla II. NHL. Úroveň však byla podstatně nižší. V Leobenu se mi v I. Sezoně docela dařilo, nastřílel 30 branek a měl jsem 29 asistencí. Mužstvo po mém příchodu pouze 2x remízovalo, jinak vše vyhrálo. Skončilo nakonec o skóre na II. místě.

V květnu 1991 za mnou přijeli Leobenští funkcionáři a nabídli mi smlouvu ještě na 1 rok. V práci jsem dostal neplacené volno a zůstal jsem v Rakousku ještě jednu sezónu. Mužstvo prošlo ještě větší obměnou, která spíše zhoršila jeho výkonnost. I když mě osobně se dařilo a vyhrál jsem s přehledem Kanadské bodování mužstva, tým skončil po

průměrných výkonech až na 5. místě. Na tyto dvě sezony velmi rád vzpomínám. I když úroveň hokeje byla horší než doma, mám dodnes v Leobenu několik dobrých přátel. Pokud je čas, rád se tam vracím.

Po angažmá v Leobenu jsem se ještě koncem sezony 92/93 vrátil do Baníku. Tomu se příliš nedařilo. Přesto díky výbornému závěru, se mužstvo udrželo ve II. lize.

Víte v kolika utkáních jste za Příbram nastoupil a kolik jste vstřelil branek?

Souhrnem jsem v Baníku odkroutil **18** sezón, ve kterých jsem sehrál kolem **800** zápasů a nastřílel **602** gólů. Asistence nemám spočítané.

Vím, že po ukončení hráčské kariéry, jste v Příbrami působil i jako trenér. Jak Vás bralo mužstvo, kde jste prakticky léta působil jako hráč a se všemi členy kádru jste se dlouhá léta znal?

V letech 1997 – 2000 jsem tři roky působil u A týmu dospělých na pozici trenéra (tou dobou již HC Příbram). První rok jako asistent trenéra Milana Šťastného, další dva roky jako hlavní trenér. Byli mi přiděleni asistenti Zdeněk Valčík a Milan Martínek. Oba bývalí hráči Baníku Příbram.

Jaké byly Vaše sportovní aktivity poté, co jste ukončil trenérskou práci?

Od roku 2001 jsem paradoxně začal opět hrát za Obecnici, později Spartak Příbram. V tomto mužstvu hráli a hrají většinou bývalí hráči Baníku a HC Příbram. Toto mužstvo již hraje pouze pro radost. Do krajské soutěže se přihlásíme vždy proto, abychom nemuseli shánět soupeře, termíny, rozhodčí apod. V krajské soutěži se umísťujeme většinou do 4. místa.

V letech 2004 a 2010 jsme soutěž dokonce vyhráli, ale postup jsme vždy přepustili mladším soupeřům.

Ve Spartaku působím dodnes. I když poslední 2 sezony si jdu víceméně zatrénovat a mistrovské zápasy již nehraji. Je mi 58let a nepotřebuji nikomu nic dokazovat. A co si budeme povídat, sil a rychlosti lety ubývá, tak ať hrají mladší. Myslím si, že jsem se udržel v dobré kondici dodnes především díky tomu, že jsem vlastně nikdy nepřestal hrát. Navíc v pohybu se přes léto udržuji hlavně hraním tenisu.

Poznámky a odkazy:

1) Tomáš Jelínek. In*: Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-02-19]. Dostupné z:http://cs.wikipedia.org/wiki/Tom%C3%A1%C5%A1_Jel%C3%ADnek

9 Závěry

Cíl práce, který jsem si stanovila, jsem splnila. Příbramský klub nepatří k nejznámějším klubům současnosti, ale chtěla jsem upozornit na jeho zajímavou historii, která je nedílnou součástí historie hokeje v české republice.

Současně bych se chtěla vyjádřit k velmi patrnému rozdílu mezi obdobím sedmdesátých a osmdesátých let a dobou po roku 1998. Tým Baníku Příbram patřil zcela pod Uranové doly Příbram, tedy státní podnik, který disponoval s ohledem na svojí činnost, bohatým finančním zázemím. Všichni hráči té doby, mimo studentů, měli pracovní smlouvy s tímto podnikem, nicméně sportu se věnovali prakticky na profesiónální úrovni a to jak v I.NHL tak i v II.NHL. Taky do tohoto období je

možno zasadit největší úspěchy příbramského hokeje. V současné době si můžeme v Příbrami po takových úspěších či úspěšnosti nechat pouze zdát. Lední hokej jako takový je sport, který je velmi finančně nákladný. Ve městě není tak prosperující firma, která by byla schopna a ochotna převzít za pomoci Města Příbram náklady a vytvořit kvalitní klub od mládeže až po „A" mužstvo mužů. Je nutno samozřejmě vzít v úvahu i skutečnost, že v Příbrami je prvoligový fotbalový klub, který patří s ohledem na péči o mládež mezi nejlepší kluby v České republice a tedy mnoho rodičů při úvaze na jaký sport dítě dát, upřednostní před ledním hokejem právě fotbal, neboť perspektiva sportovního prosazení se ve sportu je ve fotbale významně vyšší. Z tohoto důvodu by bylo dobré se dočkat v ledním hokeji úspěchu na mezinárodní úrovni, aby se zvedla prestiž i zájem o lední hokej (viz. Nagano).

Hlavní úkol, který jsem si stanovila, bylo shromáždit ucelené informace od začátku působení hokejového klubu v Příbrami od roku 1933 do roku 2005.

Dalším úkolem bylo popsat změny v názvosloví klubu ve sledovaném výše uvedeném období.

Jedním z neméně podstatným úkolem bylo poukázat na úlohu jednotlivých osobností, které se výrazně podíleli na utváření historie příbramského hokeje.

Lední hokej je jedním z nejúspěšnějších sportů u nás. Práce byla zajímavou exkurzí do minulosti její historie, osobní setkání s žijícími pamětníky. Mnoho materiálů jsem čerpala od příbuzných bývalých trenérů a hráčů klubu. Část informací pochází z oficiálních archivních materiálů.
Můj zájem o toto téma byl veden i osobní zkušeností, byla jsem přímou účastnicí neúspěšného pokusu o založení ženského hokejového oddílu.

Vedení hokejového klubu i oficiální představitelé města ne vždy byli těmi, kdo měl snahu podpořit zachování ligové úrovně a dalšího jeho poměrně úspěšného pokračování. Ze získaných informací vyplývá i nezastupitelná úloha nadšených jednotlivců.

Konečným cílem práce je i snaha upozornit na důležitost vytvoření podmínek pro širokou dostupnost sportovního vyžití nastupující generace jako jedinečná možnost vyplnění volnočasových aktivit a tím současně prevence vzniku problematických závislostí(drogy, gamblerství), „kdo si hraje nezlobí".

Prameny a literatura

Literatura:

1) *GUT, Karel.* 100 let Českého hokeje. *Praha: Press, s.r.o., 2008. ISBN 978-80-903552-4-8.*

2) *PALOUŠ, J.A.* Mušketýři s hokejkou. *3. vyd. Praha: Mladá fronta, 1968. ISBN 23-134-68.*

Periodika:

Příbramský deník ročník 1988 - 2005

Internetové zdroje:

1) Historie klubu. hcpribram.cz [online]. [vid. 2013-10-11]. Dostupné z: http://hcpribram.cz/index.php?page=240

2) Tomáš Jelínek. In*: Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2014-02-19]. Dostupné z:http://cs.wikipedia.org/wiki/Tom%C3%A1%C5%A1_Jel%C3%ADnek

3) In: Wikipedia: *the freefree* <*http://generator.citace.com/dok/yRmmoPohuX4Po85o?kontrola=1*> *encyclopedia [online]. San Francisco (CA*): Wikimedia Foundation*, 2001- [cit. 2014-04-10]. Dostupné* z:http://cs.wikipedia.org/wiki/Patrik_%C5%A0tefan <http://cs.wikipedia.org/wiki/Patrik_%C5%A0tefan>

4) Petr Kanko. In: *hokejportal.cz [online]. [vid. 2013-10-30].* Dostupné z*:* http://www.hokejportal.cz/hrac/4161-petr-kanko.php

5) Miroslav Kopřiva.In*:* Zivotopis-osobnosti.cz *[online]. [cit. 2014-03-19].* Dostupné z*: zivotopis.osobnosti.cz/miroslav-kopriva.php*

6) Michal Dragoun In: *hc-kladno.cz [online]. [vid. 2013-10-30].* Dostupné z: http://www.hc-kladno.cz/cz/dragoun-michal

Archivní fondy:

- Archiv Města Příbrami
- Soukromý archív ing. V. Žáka
- Soukromý archív J. Lišky
- Soukromý archív J.Šejny
- Soukromý archví M. Šimůnka

Ústní sdělení:

- Ing. V.Žák, dlouholetý funkcionář příbramského hokeje, odborník na historii příbramského hokeje,
- M. Martínek, dlouholetý hráč a trenér příbramského „A" mužstva,
- J. Minařík, dlouholetý hráč a trenér příbramských mužstev,
- J. Liška, funkcionář příbramského klubu HC.

Seznam zkratek

AC - Athletic club

AK - Athletic klub

ATC - Armádní tělovýchovný club

ATK - Armádní tělovýchovný klub

BZK - Bruslařský závodní klub

ČSR - Československá Republika

ČSSH - Československý svaz hockeyový

ČSSKH - Československý svaz kanadského hokeje

ČsŠK - Československý športový klub

DTJ - Dělnická tělocvičná jednota

EC - Eishockey club

HC - Hockey club

HOSK - Hokejový odbor sportovního klubu

IHC - Ice-hockey club

LIHG - Ligue Internationale de Hockey sur Glace

LTC - Lawn tennis club

MNV - Místní národní výbor

MS - Mistrovství Světa

NHA - National Hockey Association

NHL - National Hockey League

I. NHL - První národní hokejová liga (ČR)

II. NHL - Druhá národní hokejová liga (ČR)

NSR - Německá spolková republika

OH - Olympijské hry

PCHA - Pacific Coast Hockey Association

RH - Rudá hvězda

SSSR - Svaz sovětských socialistických republik

TJ - Tělovýchovná jednota

USA - United States of America

ZOH - Zimní olympijské hry

1. ČLTK - První český lawn tennis club